7 JAARGANG No. 7972 — ZATERDAG 23 SEPTEMBER 1950 — ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Bu itenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnev.

Seoel zal bloedig bevochten moeten worden

Tokio. — De strijdkrachten der Verenigde Naties, die uit het Zuidelijke bruggehoofd naar het Noorden oprukken, verstrooien grote Noordelijke eenheden op de weg naar Seoel. Een Amerikaanse eenheid doodde ten Noorden van Waegwan 400 Noordelijken, nam 40 gevangen en vernielde 50 auto's en twee tanks. De Noodelijke groep was afkomstig van drie verschillende divisies. Gevangenen zeiden, dat in dit gebied 5.000 Noordelijken op weg zijn naar het Noorden.

Een colonne van de Amerikaanse 24ste divisie is op 10 km. afstand van Koemtsjon ongeveer 25 km. ten Noord-Westen van Waegwan. Een andere colonne van de eerste cavaleriedivisie is op de Oostelijke oever van de Naktong tegenover Sonsan ongeveer 50 km. ten Noorden van Taegoe. Een derde colonne is tussen Koenwi en Oeisong.

In Seoel

De Amerikaanse mariniers in Seoel stuiten op groeiende tegenstand. Het garnizoen van 4.000 man is hier versterkt met honderden ervaren strijders van andere fronten.

Volgens radio New York heeft een persfotograaf in Zuid-Oost-Korea gezien, dat Amerikaanse vliegtuigen op Britse eenheden vuurden en napalmbommen gooiden, waardoor grote schade werd aangericht.

Tokio. — De Engelse troepen hebben ten Westen van de Naktong, 12 km. ten Zuiden van Waegwan, Koemjongdong ingenomen.

RECHTS OPPORTUNISME

Tokio. — Volgens het blad „Asahi Sjimboen" heeft een gedeelte van de Japanse communistische partij zich afgescheiden, de leiders van de officiële partij beschuldigend van „rechts opportunisme". De afgescheiden groep heeft een „nationaal verenigd comité" opgericht.

VOOR DE VREDE

Toronto. — Dr. Leopold Infeld, hoogleraar in de toegepaste wiskunde aan de universiteit van Toronto en een van 's werelds meest vooraanstaande wiskundigen, is met zijn gezin naar Polen teruggekeerd. Hij is Pool van geboorte, doch verkreeg 11 jaar geleden de Canadese nationaliteit. In zijn ontslagbrief zegt hij o.m. voor de wetenschappelijke ontwikkeling van zijn vak in Polen en voor de vrede in de wereld te willen werken.

INFLATIE IN V.S.

New York. — De voorzitter van de Federale Reserveraad, die de Amerikaanse bankpolitiek bepaalt, heeft gisteren verklaard, dat er in de Verenigde Staten inflatie heerst. Vele arbeiders kregen loonsverhoging, waardoor meer geld in omloop is en de vraag naar goederen en diensten toeneemt. In Augustus waren de kleinhandels-omzetten in de Verenigde Staten 17% groter dan in Augustus van het vorige jaar. De Federale Reserveraad zal Maandag enige matige beperkingen op de afbetalingscredieten instellen.

President Truman verklaard, dat prijs- en looncontrole worden overwogen, doch dat dienaangaande nog geen definitieve beslissingen zijn genomen.

DE PLANNEN ZIJN GEREED

Heidelberg. — Het Amerikaanse leger in Duitsland heeft plannen gereed voor de arrestatie, „in geval van een Russische inval in West-Duitsland", van al diegenen onder de Duitse burgerbevolking in de Amerikaanse zone, die met de communisten symbapthiseren.

Recht tot het hart

— Wie aan de mensen niet zoekt te behagen en vreest te mishagen, zal veel vrede genieten.

HADDEN DE BUIK EN VAN VOL

New York. — Wysjinsky heeft Donderdagavond een diner van de Verenigde Naties verlaten, toen de gouverneur van New York, Thomas Dewey, verklaarde, dat de Sovjet-Unie één millioen slavenarbeiders had. Malik volgde Wysjinsky op de voet. Het diner werd door de stad New York aangeboden aan de afgevaardigden ter Algemene Vergadering en werd in het Waldorf-Astoria gegeven.

ONS KENT ONS. — De rechtse hozer is Serg. George Rainwater en schijnt bijzonder geamuseerd bij het verwijderen van zijn naamgenoot, die gedurende enkele dagen zulk een machtige aanval op Korea deed, dat George zijn „woning" onbruikbaar werd.

Formosa en Mandsjoerije op de agenda der V.N.

Flushing Meadows. — Rusland heeft Vrijdag aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties gedetailleerde beschuldigingen betreffende de beweerde agressie tegen China, door de Verenigde Staten doen toekomen.

De Russische aanklacht verzockt om een snelle actie en de Amerikaanse politiek in het Verre Oosten, die een ernstige bedreiging van de internationale vrede wordt genoemd, te verijdelen.

Twee punten

De aanklacht veroordeelt „de „blokkade" van Formosa en het „bombarderen en beschieten van het gebied van Mandjoerije door Amerikaanse vliegtuigen" De Sovjet-aanklacht is door de agenda-commissie voor opneming op de agenda van de Algemene Vergadering aanvaard. De commissie heeft het besluit omtrent de plaatsing van de kwestie-Formosa op de agenda, zoals door de Verenigde Staten werd voorgesteld, uitgesteld.

Warren Austin verklaarde, dat de Verenigde Staten zouden stemmen voor opneming van de Russische klacht op de agenda in overeenstemming met het gebruikelijke standpunt van de Verenigde Staten, dat elke klacht diende te worden gehoord. De Chinese nationalistische gedelegeerde, Tsjiang, stelde de commissie voor de kwestie-Formosa op te schorten, omdat hij nog wachtte op instructies van de nationalistische regering. De commissie willigde dit verzoek in met 5 stemmen tegen 1 (Australië) bij 3 onthoudingen.

Acheson vóór Russisch voorstel

Flushing Meadows. — Acheson heeft Lie een brief gezonden, waarin hij verzoekt de kwestie-Formosa als dringend vraagstuk op de agenda van de Algemene Vergadering te plaatsen.

VETO VAN TRUMAN VERNIETIGD

Washington. — President Truman heeft zijn veto uitgesproken over de door de Senaat en het Huis aangenomen wet op de controle op ondermijnende activiteit. Het Huis heeft zonder debat met grote meerderheid het veto tenietgedaan.

Zoals men weet is hiertoe twee-derde van het aantal stemmen nodig. Truman verdedigde zijn veto met het argument, dat het optreden tegen de Roden sympathiserende organisatie de vrijheid van vereniging en van meningsuiting schond.

POLITIEMANNEN VRIJ

Berlijn. — De politie van de Oostelijke sector heeft Vrijdagavond 26 gedetineerde politiemannen van West-Berlijn naar de sector-grens gevoerd en daarna vrijgelaten. Hiermede is een einde gekomen aan de politieoorlog, die de bevolking van beide delen van de stad in opwinding heeft gebracht. Aan de Britse zijde van de grens werden 6 leden van de volkspolitie door de Westberlijnse politie aan de Oostberlijnse politie overgeleverd. Donderdagavond laat heeft de Westelijke politie 47 leden van de Oostduitse volkspolitie, die Woensdag als represaille voor de arrestatie van Westberlijnse agenten in Oost-Berlijn werden gearresteerd, vrijgelaten.

TRANS ATLANTISCHE THUNDERJET

Washington. — Een Thunderjet van de Amerikaanse luchtmacht is Vrijdagavond na een non-stop-vlucht van ruim 5000 km. van de Engelse vliegbasis Manston op Limestone in de Amerikaanse staat Maine aangekomen. De piloot van een tweede Thunderjet, die gelijktijdig gestart was, moest wegens benzine-gebrek boven Labrador met de parachute naar beneden springen. Dit was de eerste non-stop-vlucht over de Atlantische Oceaan van een straalvliegtuig De tijd was 10 uur en één minuut. Driemaal had het toestel in de lucht getankt.

SCHUMACHER IS ER VOOR

Stuttgart. — Dr. Kurt Schumacher, de leider van de Westduitse sociaal-democratische partij, heeft Zondag op een bestuursvergadering van zijn partij te Stuttgart verklaard, dat de socialisten bereid zijn hun goedkeuring te hechten aan een Duitse militaire bijdrage tot de verdediging van het Westen, doch alleen als „het lot van de Westelijke democratieën onverbrekelijk wordt verbonden met het Duitse".

AUSTRALISCH LEGER — WERELD LEGER

Canberra. — De Australische premier, Menzies, heeft Vrijdagavond in een radio-rede verklaard, dat van nu af aan alle leden van het Australische staande leger overal ter wereld kunnen dienen. Dit geldt eveneens voor de vloot en de lucht. „De democratische wereld kan zich niet veroorloven, dat het gemeenschappelijke front tegen het communisme wordt verzwakt, doordat sommige legermachten achterblijven in nutteloze isolatie. Een Australisch leger, dat alleen in Australië mag dienen, zou gelijkwaardig zijn aan een houten geweertje."

DR. RALPH BUNCHE

De Nobel-prijs voor de vrede ten bedrage van ongeveer 65.000 gulden (Ant. Crt.) dit jaar toegekend aan dr. Ralph H. Bunche, de kleinzoon van een Amerikaanse negerslaaf, die graaf Bernadotte opvolgde als bemiddelaar in Palestina.

Hij keerde in April 1949 naar de Verenigde Staten terug om de functie van directeur van de trustschapsafdeling der Verenigde Naties weer op te nemen. Truman bood hem de functie aan van onderminister van buitenlandse zaken, doch Bunche, die 44 jaar oud is, sloeg dit aanbod af, omdat hij „zijn gezin niet wilde blootstellen aan de sfeer van rassendiscriminatie in de Amerikaanse hoofdstad".

Hij was als jongen inzeper in de barbierszaak van zijn vader en won een beurs voor de universiteit van Californië en later voor Harvard. Hij promoveerde op een proefschrift over de economisch achterstaande gebieden.

De paddenstoelenzoekers worden Zweden uitgezet

Stockholm. — Twee Russische diplomaten, die, toen zij in een afgesloten militair gebied bij Stockholm werden aangetroffen, zich als Engelsen zouden hebben voorgedaan, zullen uit Zweden worden gewezen. Het Zweedse ministerie van buitenlandse zaken deelde mede de Sovjet-Russische ambassadeur verzocht te hebben de identiteit van de betrokkenen vast te stellen en hen te verwijderen.

De namen van de betrokkenen werden niet genoemd. De mannen waren in het verboden gebied — Jaerva — gekomen met een auto van Russisch merk, die de aanduiding C.D. droeg. In de betrokken zone waren seintroepen van het leger aan het oefenen in het kader van de gehouden proefmobilisatie.

Nog onlangs werden de Sovjet-Russische vloot-attaché te Stockholm, Dmitri Laristjef, en drie assistenten met een jacht aangetroffen in een verboden militaire zone. Zij zouden toen gepoogd hebben voor Amerikanen door te gaan en weigerden foto's af te geven, die zij in het verboden gebied hadden gemaakt. Kort na dit laatste voorval werd per fietsjongen van de Russische ambassade een nota ontvangen, waarin de Zweedse politie ervan beschuldigd werd op onwettige wijze twee Letlanders vast te houden. De fietsjongen kreeg een mededeling van weigering van de nota mee terug. De Zweedse pers sprak naar aanleiding van dit geval van „loopjongens-diplomatie".

het nieuws van vandaag

De Indonesische regering zal al het mogelijke in het werk stellen om de kwestie-Nieuw Guinea op te lossen in overeenstemming met de nationale aspiraties van Indonesië, aldus verklaarde de Indonesische premier, Mohammed Natsir, gisteren. In een lange verklaring over de regeringspolitiek, waarvan het voorlezen verschillende uren in beslag nam, zeide Natsir voorts, dat Indonesië hoopte, dat de Nederlandse regering zal begrijpen, dat een spoedige oplossing „slechts in het voordeel kan zijn van de verhouding tussen beide landen".

Ten aanzien van de Indonesische buitenlandse politiek betoogde Natsir, dat Indonesië in buitenlandse aangelegenheden een onafhankelijke politiek wenst te volgen. Er bestaat geen reden meer om het verzoek van lidmaatschap van de Verenigde Staten nog langer uit te stellen, aangezien dit verzoek slechts werd uitgesteld in verband met de Russische boycot van de Verenigde Naties. Indonesië wenste nauwe banden met de overige Aziatische landen te vestigen.

Het Indonesische deviezenbezit is — aldus spreker — in de afgelopen zes maanden met 230 millioen (Indonesische) gulden toegenomen. Het deficit van Maart jl. — toen ingrijpende monetaire maatregelen werden genomen — is een surplus geworden van 211 millioen gulden in September.

De voorlopige begroting, die de uitgaven op 8.3 milliard gulden raamt, vertoont een tekort van 1.3 milliard. De nationale schuld bedraagt 5.6 milliard gulden, waarvan de helft buitenlandse is. Voor de verdediging van Indonesië is 3 milliard gulden uitgetrokken.

Natsir maakte voorts bekend, dat binnenkort een wetsontwerp zal worden ingediend betreffende de verkiezing van leden van de Indonesische Wetgevende Assemblée.

Indonesië telt op het ogenblik ongeveer een half millioen burgerlijke landsdienaren, „van wie velen niet op

Indonesisch Regeringsprogram

hun post zijn in verband met de revolutie". Wij moeten daarom een periode van rationalisatie beginnen onder de leuze „de juiste man op de juiste plaats", aldus de premier.

Ten aanzien van de binnenlandse veiligheid is in de afgelopen maanden enige vordering gemaakt, ofschoon men nog bezwaarlijk kan spreken van een bevredigende toestand, zo vervolgde Natsir. De overgang van de wereldoorlog en de vrijheidsstrijd naar meer normale omstandigheden kan niet zonder schokken worden tot stand worden gebracht.

Er waren enkele elementen, die te eigen bate profijt uit de omstandigheden trokken. Ofschoon hun aantal in vergelijking met de totale Indonesische bevolking gering is, vormden zij niettemin een voortdurend gevaar voor de gemeenschap, aldus Natsir.

In het hoofdstuk over de defensie zeide de minister-president, dat binnen drie maanden 80.000 personen zullen moeten werden gedemobiliseerd. Dertig duizend leden van het voormalige KNIL zijn naar het Indonesische leger overgegaan, 30.700 andere zijn gedemobiseerd en 8000 hebben zich bij het Nederlandse leger aangesloten en werden naar Nederland overgebracht.

Volgens de premier zal de bijstand van de Nederlandse leger Koninklijke Marine aan de Indonesische marine in Januari a.s. aflopen.

WEER MOGELIJK

Bonn. — Het is thans weer mogelijk buitenlands kapitaal in West-Duitsland te investeren.

NIEUW KABINET

Bagdad. — Generaal Noeri es Said Pasja, de 62-jarige leider van de Constitutionele Unie-partij, heeft een nieuwe Irakse regering gevormd. Tezamen met 6 andere ministers is hij beëdigd. Noeri es Said treedt op als minister van binnenlandse zaken. De andere portefeuilles moeten nog definitief verdeeld worden.

LET OP PERZIE

Washington. — In een Zondag door het Amerikaanse ministerie van defensie uitgegeven brochure wordt gezegd, dat het grootste gedeelte van de Amerikaanse publieke opinie de mening is toegedaan, dat Perzië wel eens het volgende doel van de „communistische imperialisten" zou kunnen worden, daar het strategisch belang van dat land slechts door weinige streken van de wereld geëvenaard wordt. De voornaamste factoren van dat strategisch belang zijn eensdeels de rijke petroleumbronnen en anderzijds de aardrijkskundige ligging van dat land.

INTELLECTUELE SAMENWERKING

Madrid. — In October zal te Madrid een congres voor intellectuele samenwerking gehouden worden, waaraan 500 personen zullen deelnemen. Onder de vreemdelingen, die de bijeenkomsten zullen bijwonen, zijn Giovanni Papini, Paul Claudel, André Maurois, Richard Patee, T. S. Elliot, Robert Levillier, Walter Starkie en talrijke Spaans-Amerikaanse intellectuelen.

Als de ziele luistert....

„Gij zult Uw naaste beminnen als U zelf".

Een Fariseër, die tevens wetgeleerde was, vroeg om Jezus op de proef te stellen: „Meester, wat is het grootste gebod in de wet?" Jezus zei hem: „Gij zult de Heer, Uw God, beminnen met heel Uw hart; met heel Uw verstand en al Uw krachten. Dit is het grootste en eerste gebod. En het tweede daaraan gelijk. Gij zult Uw naaste beminnen als U zelf. Aan deze twee geboden hangt heel de wet en de profeten".

Dat de liefde tot God het voornaamste aller geboden is. Dat van dat gebod de vervulling afhangt van alle door Hem uitgevaardigde wetten behoeft wel geen nader betoog. Doch dat het tweede gebod, dat van de liefde tot de naaste, door Christus zonder meer aan het eerste gelijk gesteld wordt, mag, oppervlakkig beschouwd, verwondering wekken. Het eerste moet toch zover boven het tweede verheven zijn als God de mens in beminnenswaardigheid overtreft. Hoe kan Christus hen dan onafscheidelijk aan elkander verbinden en er, als het ware één gebod van maken?

De liefde tot God en die tot de naaste kunnen slechts onder één voorwaarde één en het zelfde gebod wezen, n.l. wanneer de liefde tot de naaste in wezen niets anders is dan de liefde tot God; wanneer de naastenliefde in wezen niet is liefde tot een mens, maar liefde tot God voor zover Hij in de mens woont, of althans kan en moet wonen.

Dit is dan ook het eigen karakter van de Christelijke naastenliefde, waardoor zij van alle natuurlijk altruisme en philantropie onderscheiden is: zij is niet zozeer een liefde tot de mens, maar tot het goddelijke in de mens, of juister nog een liefde tot de mens om het goddelijke in hem.

Alle mensen zijn immers voorbestemd om kinderen van God te worden door deelgenootschap in zijn leven, ook zij die hun ziel voor Hem gesloten houden. Deze uitverkiezing van de mens; deze mogelijkheid een kind van God te zijn en meer nog, Gods feitelijke aanwezigheid in hem, is de hoogste adel, die een mens die een mens bezit, en ook de hoogste reden van zijn beminnenswaardigheid.

De bovennatuurlijk deugd van naastenliefde neemt de mens vanzelfsprekend naar deze zijn hoogste adel, zijn plaats in de bovennatuurlijke orde der dingen. Zij bemint de mens om het goddelijke in hem, of althans om zijn goddelijke bestemming. Dit is de diepste oorzaak, waarom de Christelijke naastenliefde alle eeuwen door de natuurlijke liefde tot de evenmens zozeer in offervaardigheid heeft overtroffen. Voor de Christen is de mens immers zoveel meer beminnenswaardig dan voor de philantroop, als God de mens in beminnenswaardigheid overtreft.

„Gij zult de Heer, Uw God, beminnen uit geheel Uw hart, uit geheel Uw verstand en uit al Uw krachten. Dit is het grootste en eerste gebod. En het tweede, aan het eerste gelijk: gij zult Uw naasten lief hebben als U zelf".

Als wij dan de rede van deze eenheid begrijpen, en daarmee de verhevenheid, de goddelijke schoonheid van de Christelijke naastenliefde, dan rest ons nog slechts één ding te gedenken. Het is het woord van Christus, dat alle inzicht zonder daden nutteloos verklaart, waar Hij zegt:

„Doe dit en gij zult leven".

CURACAO

K.V.P. - GELUIDEN OP STEENRIJK.

Het was gisteravond half negen, toen de president der K.V.P. de vergadering opende op de gebruikelijke wijze: het kruisteken en het eerbetoon aan de vlag. In zijn inleidingswoord wees de heer *D. L. Capriles* er op, hoe de COP heeft voorgesteld een gezamenlijk telegram te zenden, te ondertekenen door de vier Curaçaose partijen om aan te dringen op de invoering van de interim-regeling en wijziging van de 8—8 in 12—8. Dit telgram is inderdaad verzonden doch slechts ondertekend door COP, DP en KVP. Is de NVP niet voor verandering van 8—8, of zit ze onder de plak van een Arubaanse partij?

Als spreeksters en sprekers traden voor het forum: Mej. *Olga Alvarez*, de heer *Jossy Martina*, de heer *Marco Pinedo*, Mevr. *Estella Palm*, de Weleerw. Pater *H. Th. Willers O.P.*, en de heer *Hypolito Royer*.

En van de schotel der aangeboden spijzen vermelden wij de volgende gerechten: openbaar antwoord van Mej. Alvarez aan een jongeman, die de politiek van de KVP betitelde als cosnan di hómber di saja: de katholieken hebben voor hun katholiek sociaal leven geestelijke adviseurs nodig. Men zie naar de Volksbond, St. Thomaskring, Katholieke Sportcentrale, Scherpenheuvel, Brakkeput. Waarom dan niet de KVP. Wij vertrouwen ons liever toe aan de leiding van een priester dan aan die van een verrader. Put it in your pipe en smoke it.

Ofschoon het spreekwoord zegt: een volk krijgt de regering die het verdient, menen wij te mogen opmerken, dat het Curaçaose volk een betere regering verdient heeft dan welke zij nu rijk is. Bij de a.s. verkiezingen zal de KVP wederom met een lijst uitkomen met de namen van mensen die leiding kunnen geven en die het algemeen welzijn kunnen onderscheiden van het particulier welzijn van een of andere groep.

Waarom Hollands op de scholen en geen papiaments? Is het, omdat de soeurs of fraters het niet kunnen of willen geven? No sir: als je alleen maar „ja meneer" en „nee meneer" kunt zeggen en verder geen hollands woord kunt uitbrengen, breng je het niet ver bij Isla of Gouvernement. Je betaalt schoolgeld voor je kinderen voor iets wat ze noch thuis, noch op straat kunnen leren, en daarbij behoort o.a. het Hollands.

De aanwezigheid van de grote oliemaatschappijen op de Antillen heeft vier redenen: een prachthaven, goedkope grond, aanvankelijk goedkope arbeidskrachten, en een stabiel gouvernement. De bestendiging van dit laatste hebben wij in onze hand. Laten wij de vrijheid die de welvaart schonk, wordt niet misbruiken, zodat de maatschappijen die de welvaart hebben hier gebracht mogen voortgaan hun werk op onze eilanden uit te voeren.

De dagen, ja de uren van een partij, die inwendig geen discipline weet door te voeren, zijn geteld. Het begint er op te lijken. Het begint er op te lijken, dat het met een zekere Curaçaose partij zover is gekomen.

Om even vóór elf werd de goedbezochte vergadering op de gebruikelijke wijze gesloten.

BRION HULDE.

De „Sociedad Bolivariana van Curaçao" heeft het initiatief genomen om op Woensdag 27 September, des namiddags om 5 uur, op plechtige wijze de sterfdag te herdenken van Luis Brion, Kapitein van de Nationale Garde van Curaçao en Admiraal van Groot Colombia, welke plechtigheid zal plaatsvinden voor het standbeeld van de Curaçaose held op het Brionplein in Otrabanda. Er zal een bloemenhulde worden gebracht door de consulaire vertegenwoordigers van Colombia en Venezuela, terwijl ook namens de Sociedad Bolivariana een krans zal worden gelegd.

De vereniging doet een beroep op het publiek van Curaçao om deze plechtigheid in grote getale bij te wonen, teneinde hiervan meerder luister bij te zetten.

PROPAGANDA AVOND SMALFILMLIGA.

Het moet aan de minder gelukkige keuze der dag gelegen hebben, dat de gisteravond in het Cultuurcentrum door de Smalfilmliga georganiseerde propaganda-avond niet die belangstelling ondervond, welke wij hadden verwacht.

Toch zal geen der aanwezige enthousiasten naar huis zijn gegaan met de gedachte, dat deze Liga niet een zwaar lofwaardig initiatief heeft genomen.

In een toelichting werd er nog eens op gewezen, dat het „smalfilmen" nog iets anders is dan het effect van een draaiende spoel en het doel is dan ook dit „smalkieken" te brengen tot de belevenis van het filmen. De vereniging tracht dit te bereiken door onderling uitwisselen van ervaringen, het opvoeren der techniek, de bespreking van films die door de leden zijn opgenomen en behandeling van vraagstukken als nasynchronisatie en montage.

Er werden enige films gedraaid over de feestelijkheden op Curaçao bij het Prinselijk bezoek, Carnaval en Koninginnedag. Na de pauze een 16 m.m. product, over het oogstfeest op Wacawa, dat zich uiteraard beter leende voor vertoning buiten de huiskamer.

Wij hopen, dat de toekomst deze vereniging welgezind zal zijn, en wij twijfelen er niet aan of heel wat smalfilmers zullen hun voordeel kunnen doen met hetgeen een lidmaatschap hun biedt. Vanaf deze plaats wensen wij de Liga veel succes toe.

IN HET KORT.

* De temperaturen van gisteren waren 90,2° F (32,3° C) en 78,8° F (26° C). * Er waren gisteren ook 5 lichte aanrijdingen om de week te besluiten met één persoon op de „bon". * De chaufeur A dacht op goedkope wijze aan benzine te komen door via een rubber slang uit een andermans tank benzine te halen. Hij werd op heter daad betrapt. * O. deed aangifte van diefstal van bouw materialen bij Hato. * Drie jongens resp. 12, 13 en 15 jaar waren een huis op Pietermaai binnengedrongen, doch zij werden in hun bezigheid gestoord. De politie nam het stel mee. Zij bekenden voorts druiven gestolen te hebben uit een tuin. * Een auto C-5170, eigenaar de heer L. bleek verdwenen te zijn. L. was gisteren even op Berg Domi en een uur later, toen hij terug wilde gaan, was zijn auto zo maar weg.

COMMANDO WISSELING IN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Naar wij uit den Haag vernemen staat binnenkort een commando wisseling in de Nederlandse Antillen te verwachten. De commandant van de Landmacht der Nederlandse Antillen, luitenant-kolonel I. E. Leezer zal binnenkort zijn functie overdragen aan de luitenant-kolonel L. A. v. d. Bergh. Het is ons nog niet bekend wanneer de nieuwe commandant zich naar zijn nieuwe standplaats zal begeven.

VAERSENBAAI KRIJGT TWEEDE VACANTIEHUISJE.

Wie op Vaersenbaai arriveert ziet daar nijvere staatsburgers helemaal uit hun gewone doen. Het zijn mensen, die in diensttijd zich bezig houden met het opsporen van al die dingen, die tot de rubriek der ongerechtigheden behoren, het verkeer regelen of in andere takken van dienst werkzaam zijn. Het zijn onze politie mannen, die in hun vrije tijd met de schop en met de kruiwagen sjouwen en ploeteren, zand storten en keien verplaatsen en dat alles niet om wat te doen te hebben, maar om op Vaersenbaai een tweede vacantiehuisje te bouwen. Zo'n huisje, dat daar zo aan zee ligt en waarin het goed toeven is, wanneer het verlof nadert en men er eens echt „uit" wil.

Voorzitter-commissaris Botterweg is een waar voorzitter, want ook hij heeft zich niet geschroomd zijn krachten te wijden aan dit werk. Aan het werk van kruiwagen en schop, van steen en cement, peilers, waarop straks dit nieuwe vacantiehuis zal verrijzen.

En wanneer er straks een dansavondje komt in de gezellige Vaersenbaaiclub, gaat U er dan ook eens heen en neemt het er eens van. Het batig saldo van deze avond wordt besteed voor de aankoop van materiaal. Want zonder materiaal geen huis.

MILITAIREN HOUDEN MILITAIRE MARS.

Het was een vertrouwd gezicht in ons stadsbeeld toen wij hedenmorgen weer enkele pelotons onder commando van de kapitein v. d. Westeringh door de straten zagen marcheren. Tamboers en trommelslagers voorop, keurig in het gelid marter en van de zijde van het publiek warme belangstelling.

WEET U ....

dat er op Curaçao ruim 2225 telefoon aansluitingen zijn met meer dan 3500 toestellen?

TE LAAT GEZIEN.

Een bus van de Bakhuis onderneming reed pal op een H-auto in. De H-wagen werd in de flank zwaar beschadigd, terwijl de bus aan de voorzijden min of meer ernstig werd beschadigd. De bus kwam van rechts en reed op het midden gedeelte van de weg nabij een kruispunt. De H-auto zag de bus te laat.

FOTO-JOURNALIST VAN „LA ESFERA"

Hedenmorgen bracht de heer Alberto Sanchez, fotograaf-journalist van het in Venezuela verschijnend blad „La Esfera" ons een bezoek. In opdracht van dit blad verblijft hij hier enige tijd om artikelen met illustraties te schrijven over Curaçao om aldus dit land meerdere bekendheid te geven.

De heer Sanchez is hier geboren en vertoefde 16 jaar ten onzent, hij volgde het onderwijs aan het St. Thomas College en ging in 1946 naar Caracas, waar hij in dienst trad van „La Esfera". Wij wensen hem een hartelijk verblijf toe op Curaçao, dat hij van af zijn geboorte kent en liefheeft.

VERENIGING VAN GEEMPLOYEERDEN DER KONINKLIJKE SHELL

AGENDA:

1. Opening
2. Notulen
3. Mededeling Airconditioning.
4. Verzekeringsaangelegenheden.
5. Rondvraag
6. Sluiting.

Het Bestuur

Op "de Stoep" van de literatuur

Tenzij ge blind zijt van verliefdheid pleegt de stoep niet de aangenaamste plaats te zijn om op te vertoeven. En blijkbaar maakt de Stoep van de literatuur daarop geen uitzondering. Wanneer men het jongste nummer van dit Nederlands periodiek doorleest, kan men moeilijk aan de indruk ontkomen op de stoep van de literatuur te staan. En de tijd op een stoep doorgebracht, hij moge vele goede eigenschappen hebben, hij moge een leerzame tijd, een winstgevende tijd, kortom een goed-bestede tijd zijn. Maar een aangename tijd: de doorsnee-mens is liever helemaal binnen of helemaal buiten, maar niet op de stoep.

En deze Stoep: het is de Stoep van de literatuur, daar is geen twijfel over. Maar het is de stoep. En de tijd er op doorgebracht — alsof deze Stoep in de vloek van alle stoepen deelt — hij is een leerzame tijd wellicht voor sommigen zoals hij was voor ons. Maar hij is geen aangename tijd voor de doorsnee-mens, d.i. voor de mens, die niet verliefd is in een heel bijzondere zin van dat woord.

De schoen wringt bij dat „aangename". Er is geen reden om literatuur met het aangename te verenigen, zeggen de verliefden. Er is geen mogelijkheid om ze te scheiden, zegt de doorsnee. En vanaf dit punt ver dwijnt het debat in de nevelen van wederzijds misverstand. Dat woord „aangenaam" staat voor een wijds begrip en in die wijdheid ligt ergens de sleutel voor een oplossing van het dillema. Maar we zullen die sleutel laten waar ze is. We staan hier op de stoep. En met of zonder sleutel: het huis van de literatuur behoeven we toch niet in.

Want zonder op de bijdragen afzonderlijk in te gaan, kunnen wij wel zeggen, dat ze allen om een of andere reden op de stoep blijven. We zouden haast zeggen, dat deze Stoep meer op de stoep blijft dan vele van zijn voorgangers.

Sommige producten lijden aan onvolgroeidheid, andere zijn minder gelukkige producten van volgroeiden.

Een zekere Miguel H. Romano, die in Charles Corsen een vertaler van zijn Spaanse gedichten vond, sluit met het volgende: „Refrein":

En nu, aan het eind gekomen van al mijn dwalen
sta ik voor de afgrond van mijn leven.
De weg, afgelegd in tranen en drinken,
in lust en gebed is de muur waar tegen ik leun.

Ik zie de wereld draaien, ik voel de dood nabij
O Heer, heb ik gezondigd? Of slechts geleefd?
Of is het leven zonde, of de vloek, die op de
zonde volgt?

Ik weet, moest ik nu nogmaals keren, moest ik
nu weer terug, ik zou weer vallen, ik zondigde
weer, en trok me kruipend verder.

Om weer te zingen dit vals refrein als weer het eind
mij vat. En leunend tegen de muur van mijn zonde.
vraag ik dan weer: „Heb ik geleefd?"

Geen wonder, dat hij — en met hem vrijwel alle bijdragers aan de huidige Stoep — de vraag: „O Heer, heb ik gezondigd? Of slechts geleefd?" moet stellen. En dit in eindeloos herhaald „Refrein". Van vragen zonder antwoord.

Dat is de indruk, die zich bij het lezen van dit nummer in ons vestigt.

Tragisch is het dillema, waarin deze mensenkinderen zich berekend steken.

Om wille van de „kunst" Van de kunst zonder intellectualiteit. Om bij zijn uitingen niet gehinderd te worden door de perken van een moraal, die immers door het verstand worden gesteld. En dan tegen de spijlen van de zelfgekozen kooi de kneukels ten bloede slaan, omdat er vragen zijn — een eindeloos „Refrein" van vragen— en geen antwoorden. Omdat die immers slechts gegeven kunnen worden door het verstand.

Om wille van de vrijheid, van de onbelemmerde loop van het onderbewuste, wordt het verstand aan de dijk gezet in de „kunst" en waar dit een zonde tegen de realiteit is, is het een echtscheiding tussen kunst en leven.

En desondanks tracht men uit die kunst naar het leven terug te keren. Het te peilen. Zijn vragen te beantwoorden: vanuit een kunst zonder verstand.

Nog lang zal de Stoep op de stoep staan. Zolang, tot hij besluit het verstand voldoende te gebruiken om het sleutelgat te zoeken.

Het Heiligdom van het Huwelijk

HUWELIJKSBELETSELEN.

Elke Zondag hoort U in Uw kerk de roepen van trouwlustigen. De meesten vinden het een saai lijstje, waarbij zij enkel even opveren bij het horen van een bekende naam. Weinigen weten, dat er dan een beroep gedaan wordt op hun geweten om eventueel huwelijksbeletselen aan den parochieherder bekend te maken. Slechts enkelen kennen de huwelijksbeletselen en begrijpen

Het gros van trouwlustigen staat vreemd tegenover het verzet van den pastoor tegen gemengde verkering of verkering in de verboden graden van bloedverwantschap. Zij stoten op een nieuw gegeven: het huwelijksbeletsel.

Huwelijksbeletselen zijn *redenen van wijsheid, die het Huwelijk aan bepaalde personen of met bepaalde personen ontzeggen.* Het zijn geen redenen van bemoeizucht of grilligheid, maar redenen van hoge wijsheid; de kerk getuigt dan: deze twee personen horen niet bij elkaar, zij zullen elkaars ongeluk worden, óf de liefde wordt belemmerd, of het kind wordt onmogelijk gemaakt óf de opvoeding van het kind wordt verhinderd of geschaad.

"Well?"

Soms ontzegt de kerk het Huwelijk aan of met bepaalde personen op straffe van ongeldigheid. Wij spreken dan van *ongeldigmakende beletselen,* redenen dus die de kerk zo hoog op neemt, dat zij verklaart: wie toch trouwt, is niet getrouwd. Er zijn er dertien. B.v. een huwelijk is gesloten voor de kerk. Later blijkt, dat een der echtgenoten niet gedoopt is. Dan is er geen huwelijk geweest en beide personen zijn niet getrouwd op grond van het beletsel: verschil van godsdienst. Wel kan alles in orde komen door dispensatie.

Soms ontzegt de kerk het Huwelijk aan of met bepaalde personen op straffe van ongeoorloofdheid. We spreken dan van *ongeoorloofdmakende beletselen,* redenen dus, die de kerk toch zo belangrijk acht, dat zij leeraart: wie toch trouwt, is wel geldig getrouwd, doch hij overtreedt de wet en doet zonde. Er zijn er drie. De voornaamste is het beletsel van gemengde godsdienst. B.v. wie als katholiek trouwt voor de kerk met een protestant zonder dispensatie, is geldig getrouwd, doch zondigt.

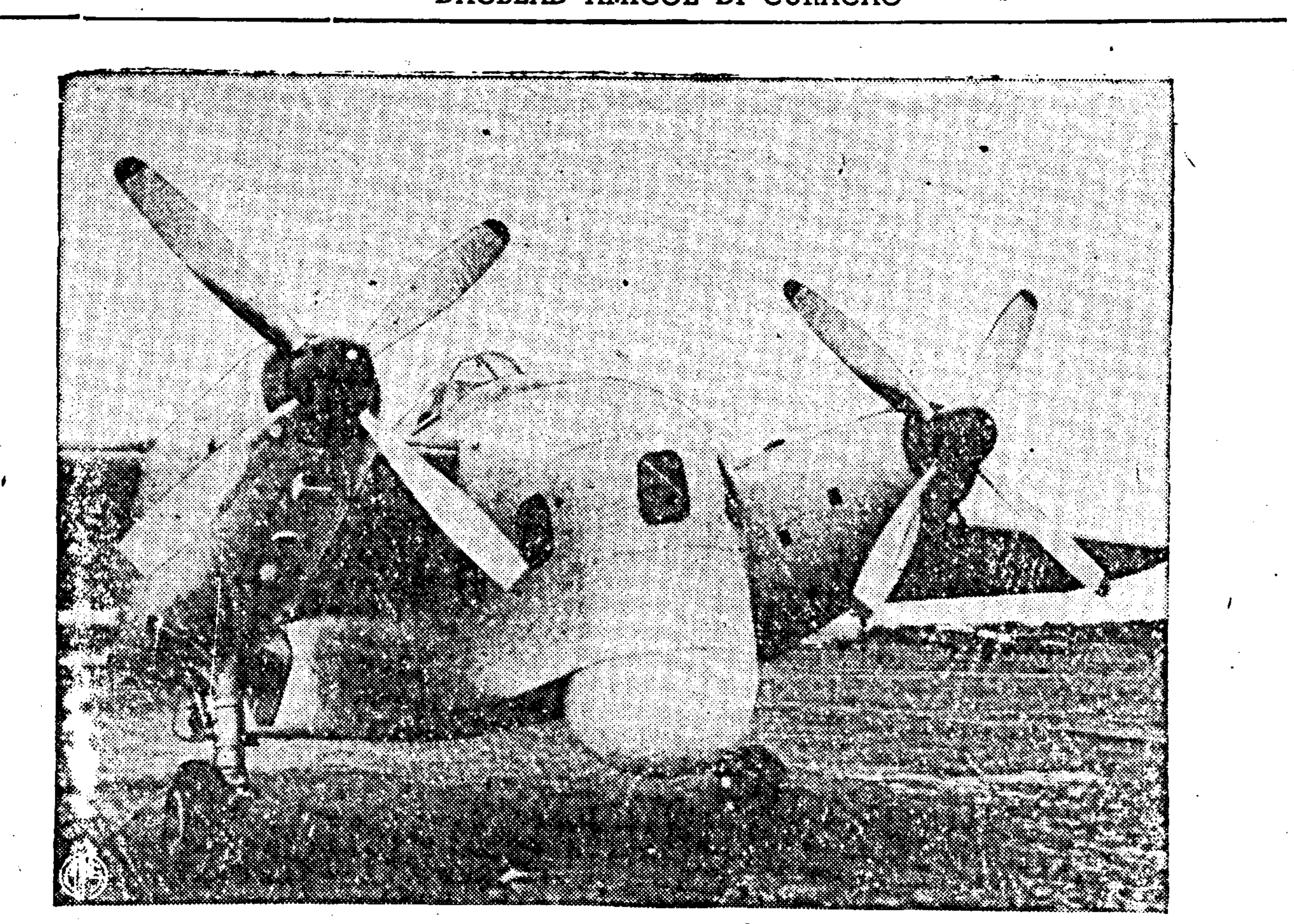
Sommigen van deze beletselen zijn van het natuurrecht, anderen van het kerkelijk recht. Het is tegen het natuurrecht te trouwen met iemand, die al getrouwd is. Het is tegen het kerkelijk recht te huwen met een heiden.

Het spreekt van zelf, dat de *beletselen van het natuurrecht* niet kunnen worden ingevoerd gewijzigd of opgeheven door een zuiver menselijke macht. Dit neemt niet weg, dat de paus — in of buiten een algemene kerkvergadering — beslissen kan in welke gevallen er van deze beletselen bij een Huwelijk sprake is of niet.

Beletselen van het kerkelijk recht worden ingevoerd door het hoogste kerkelijke gezag. Hoewel hieruit zou volgen dat enkel de paus en niet de bisschop wetgevende macht bezit in zake huwelijksbeletselen, kent het kerkelijk wetboek den bisschop ook nog enige macht toe om in een bijzonder geval, doch slechts tijdelijk, met een goede reden en zolang die blijft bestaan het huwelijk te verbièden aan hun onderhorigen, ook buiten hun succes. Zij kunnen er echter niet de clausuul der ongeldigheid aan toevoeging; dat is enkel voorbehouden aan den paus. Wij zullen nog in details de verschillende huwelijksbeletselen bezien.

Thans is nog één opmerking van belang: wie in deze beletselen dwaasheden en bekrompenheden ziet zal met de jaren leren, dat de wijsheid der Kerk 2000 jaar oud is èn hij zal zien, dat zijn liefde vereenzelvigd moest worden met verblinding, zijn „wijsheid" met eigenwijsheid. Wie toch tegen een muur wil lopen, moet zich niet verbazen zijn hoofd te bezeren.

P. P. Huigen O.P.

„DUMBO", DE DUITBOTENJAGER. — De dikke „Dumbo' heet officieel de Korte S. B. 3, en is een van de 58 modernste militaire vliegtuigtypen, die de Vereniging van Britse Vliegtuigbouwers ten toon stelde. Dezeduikbootbestrijder werd tesmen met de anderen door de Westerse luchtvaartexperts in ogenschouw genomen, maar de Russen werden niet ter tentoonstelling uitgenodigd.

Geheimen der zeebodem

Camouflage van de zeeleguaan

De zeeleguaan is voor de duiker geen zeldzaam dier. Je ziet hem herhaaldelijk op een zanderige bodem staan, zijn kleur precies hetzelfde als het zand. Soms woelt hij wat zand op, en begraaft zich er gedeeltelijk in, en dan is hij nog moeilijker te onderscheiden van de omgeving.

Heel gewoon is ook, dat je hem op een wat donkerder gekleurde bodem ziet staan, roerloos stil, juist als de landleguaan, en dan camoufleert hij zich door donkere banden op zijn lijf te toveren. Het resultaat is verrassend. Evenals als de vorm van tanks, jeeps, huizen en schepen door het aanbrengen van grillig gevormde vlekken en banden, in de verte moeilijk te zien is, zo wordt ook de leguaan met banden op zijn rug geheel opgenomen in de achtergrond. Ik heb een zeer duidelijke foto van een gecamoufleerde leguaan, genomen op een meter afstand, en telkens als ik dit plaatje vertoon, moet ik het dier aanwijzen. En toch is de foto haarscherp.

Door het dier in deze toestand meer keren te fotograferen, heb ik nog iets anders ontdekt. Het heeft namelijk ook het vermogen om enkel de eerste, derde en vijfde band donker te maken. En nu ik dat eenmaal via de foto ontdekt heb, zie ik het dikwijls, terwijl het noch André noch mij zeven jaren lang is opgevallen. Een foto kun je lang en rustig bekijken, en dat heeft veel voor. Het oog van de camera is scherper dan het oog van de mens.

Paul van Venlo

AMERIKAANSE FILMS IN TREK

Amerikaanse films blijven een van de uitverkoren vormen van amusement op Jamaica. Ofschoon de import van films onder controle van de Jamaicaanse Financiële Commissie staat en importvergunningen vereist zijn, is de regelmatige stroom van Amerikaanse rolprenten blijven aanhouden. De 29 bioscopen op Jamaica hebben een totale zitcapaciteit voor ongeveer 24.000 mensen. De voornaamste filmdistributiemaatschappij op Jamaica, die het grootste aantal bioscopen op het eiland controleert, heeft het voornemen een nieuw openlucht theater met 2.000 zitplaatsen te openen. De andere filmvertoonmaatschappij op het eiland levert films aan drie bioscopen in Kingston en aan drie andere op het eiland. Deze maatschappij levert ook 16 mm. films aan de onder het Gouvernement van Jamaica staande gebieden, t.w. de Turks, Caicos en Cayman eilanden, alsook aan het toeristenhotel Tower Isle en de stad Ocho Rios.. Deze zelfde maatschappij heeft ook negen draagbare 16 mm projectieapparaten in bedrijf, welke de meer afgelegen dorpsgemeenschappen bedienen. De filmvertoonmaatschappijen op Jamaica maken zich zorgen over het feit, dat volgens hun schattingen, het Gouvernement ongeveer 60% van hun bruto inkomens inneemt in de vorm van belastingen, invoerrechten, zegelkosten, vergunningsrechten en andere lasten.

GOOIT ZICH RIJK. — Don Newcomb van de Brooklyn' Dodgers honkbalclub verdient zijn brood — met iets er op — door zijn machtige rechterarm. Hij geeft zijn ballen een vaart van 140 km. per uur

BOL IN HOL. — Al Collins is een veteraan vakgolfer en zijn gezicht glimlacht als de volle maan, nadat hij de bal met één klap in het kuiltje deed verdwijnen.

VAN DE BOEKENPLANK

EL DORADO

Verschenen is het Mei-Juni nummer van „El Dorado". De late verschijning vindt zijn oorzaak in het feit, dat het voor de redactie van dit blad aanzienlijke moeite heeft gekost de verbroken contacten te herstellen om het gehele apparaat van bedoeld tijdschrift op gang te brengen. Wij kunnen daaraan nog toevoegen, dat de administratie van „El Dorado" ten onzent in correspondentie is getreden met die in Nederland met betrekking tot de abonnementsgelden, omdat de administratie alhier het bezwaarlijk acht het normale abonnement te gaan innen waar de verschijning van het periodiek zo onregelmatig is.

Wat betreft de inhoud van het laatst verschenen nummer diene het volgende.

Wij hebben het blad aandachtig doorgelezen en de inhoud in ons opgenomen. En dan veroorloven wij ons een opmerking. Met uitzondering van enkele artikelen is de inhoud de laatste tijd meer en meer op het (hellend) vlak van beschrijvingen gekomen in plaats van analyses en bespiegelingen.

Met het weergeven van een relaas — en dan nog op streng wetenschappelijk niveau — maakt men het blad dor en droog en wordt de lezer niet genood zijn aandacht er aan te schenken. De Curaçaose Kroniek — hoe verdienstelijk overigens samengesteld — mist de kleur, mede veroorzaakt door het feit, dat alles wat er reeds geschreven staat, bijna historie geworden is.

En wanneer we de namen van redactie leden en medewerkers zien dan kan er toch zeker wel wat aantrekkelijkers gebrouwen worden dan de verzameling wetenschappelijke werken welke hier in 16 pagina's geboden wordt.

Jules de Palm is in deze uitgave zeer actief geweest en geeft een waardevolle verhandeling over het blad „Simadan". Uit zijn artikel lichten wij een passage, waarvan wij vrezen, dat deze door de werkelijkheid gedekt wordt. En dat is de passus, waarin wij lezen: „Het is nu al Juni en op het blad van nummer 1 staat Januari 1950. Dit is een veeg teken of misschien wil men niet te hard van stapel lopen. Wij vinden deze tijdsruimte van zes maanden wel wat lang, aldus de schrijver.

Inmiddels is het bijna 1 October geworden en nog steeds de „Simadan" niet van de pers gewipt, zodat wij ons toch heus wel erg bezorgd gaan maken.

Hendrik de Wit levert voorts een bijdrage onder de titel „Twee gouverneurs zonder voetstuk", een karakteristiek over Zijne Excellentie in Paramaribo en Willemstad, het bovenaangehaalde droge artikel is dat van G. Kruijer die schrijft over „Social Welfare" werk in Brits Guyana. Het is te zwaarwichtig en draagt hier en daar sporen van vertalingen.

WAAR RADIO-WEDSTRIJDEN GOED VOOR ZIJN. — Kaptein K. F. Bouwen werd door de dienst naar overzee gezonden. Daardoor dreigde scheiding in een familie, die in de tien jaar van het huwelijk niet gescheiden was geweest. Dreigde.. tot een Radio-wedstrijd de uitkomst bracht in een prijs van 8.870 dollar. Nu gaan samen met moeder Waine, 4; Elaine, 3; Lee, 17 maanden en Carole, 6 maanden mee naar overzee.

SOEP EN LEESLES. — Na he lezen: soep, verstrekt door het Kinder Noodfonds van de V. N. aan de schoolkinderen van Mayrhofen in Oostenrijk. De jeugdige kelner vindt dit het beste uur van de klasrooster.

Boeken worden ook voor werklozen geschreven

„Zolang je energie hebt, fantasie, of overtuiging en belangstelling, sta je in het leven niet met lege handen. De kloof ligt niet tussen werknemers en werklozen, maar tussen hen, die een doel, een inhoud hebben en de inhoudslozen", — deze woorden, ontleend aan een lekenspel van Anthonie Donker werden onlangs met instemming afgedrukt in het te Amsterdam verschijnende maandblad „Sociaal Culturele Mededelingen", dat bestemd is voor de arbeidsreservisten. Deze arbeidsreservisten — die vroeger werklozen of stempelaars heetten en voor wie toen practisch niets werd gedaan — kunnen sedert enkele jaren lid worden van een door „Sociale Zaken" opgerichte Culturele Werkgemeenschap, die de tijdelijk buiten het arbeidsproces gevallen arbeider ontwikkeling en ontspanning brengt.

In Amsterdam zijn zij in zes groepen verdeeld dagelijks is er in de drie zalen, waar deze groepen bijeen komen, „cursus". Iedere Maandag en Dinsdag worden er de besprekingen van boeken en tijdschriften gehouden, Woensdag, Donderdag.....en Vrijdag de grote inleidingen; dit zijn lezingen, gevolgd door vrije discussies, waar kunstenaars, wetenschapsmensen e.a. over bepaalde onderwerpen spreken. Bovendien wordt er iedere ochtend les gegeven in Engels, Spaans, Eerste Hulp, tekenen, schilderen, handen arbeid en literatuur. In onderling overleg met de arbeiders worden de onderwerpen vastgesteld; om de zes weken komen daartoe de contactmannen samen met de cursusleiders en de chef van de dienst. Deze contactmensen worden door de groep aangewezen en treden als vertegenwoordigers op.

Zelf leid ik nu al twee jaar de cursus „Mens en Boek". Wij lezen: Camus, Silone, Marnix Gijsen, Vestdijk, Plivier, Lieb, Sjahrarad, Sayers en anderen. Het leven van de schrijvers wordt behandeld, hun plaats in de maatschappij, hun streven, hun doelstellingen: daarnaast bespreek ik de inhoud, de vorm, de stijl, enz. Over al deze onderwerpen wordt gediscussieerd en juist deze discussie interesseert de mannen; ze worden hoe langer hoe opmerkzamer en kunnen het je soms lastig genoeg maken!

De eerste maal, dat ik voor hen optrad, voelde ik me weinig op mijn gemak. Vijf en dertig sjofele mannen zaten tegenover me; hulpeloos keek ik naar het boek dat ik zou behandelen. Het was „Stalingrad" van Theodoor Plivier. Wat kon dat deze mannen schelen?, dacht ik; ze hadden zo al zorgen genoeg! Aarzelend begon ik te spreken; ik toonde aan, hoe de schrijver tal van problemen op een heel andere manier benaderde dan wij het in de vijf jaar bezetting hadden gedaan en tot slot las ik een paar fragmenten voor. Toen ik vroeg, of er nog mensen waren die iets wilden zeggen, ontstond er een levendige discussie en het kostte moeite om de mannen te overreden naar huis te gaan; we waren al meer dan een half uur over tijd.

Na die dag kwam ik geregeld iedere Woensdagmiddag terug; het werd een van de cursussen waar ik het meest plezier in heb. Is het natuurlijk geen wonder, dat bij de discussies meer dan eens het eigen moeilijk bestaan van deze mannen ter sprake komt, het was voor mij wel een wonder te ervaren hoe zij, van afwijzend en ongeinteresseerd, veranderden in critische lezers in mensen die ook in het dagelijkse leven oorzaak van gevolg gingen onderscheiden, voze leuzen doorzagen, quasi waarheid afwezen. Op de eerste cursus was de stemming overwegend; „schrijvers schrijven niet voor ons, kunst is een luxe voor mensen met geld". Midden in het eerste cursusjaar bezette een oudere arbeider plotseling los en verweet me: „nu U ons heeft leren denken, weten we pas goed hoe diep we er in zitten!" Ik antwoordde dat ik maar één keus had, namelijk dit werk te doen, ofschoon ik heel goed wist nooit iets aan hun materiële ellende te kunnen veranderen, of het ene te laten, omdat ik niet bij machte was het andere te doen. Ik voegde er aan toe, dat naar mijn mening een redelijk denkend mens, in de strijd om het bestaan tenminste nog enigszins gewapend was.

Heel wat ellende hebben mijn toehoorders me in de loop van deze twee jaar laten zien. Soms was het heel moeilijk om met dit culturele geploeter door te gaan; in ogenblikken van depressie kwam het me voor als een smakeloze grap. Maar hun humor hielp me er altijd weer doorheen. Laat mij daarvan een voorbeeld geven.

Herhaalde malen had ik bij het behandelen van bepaalde boeken gewezen op het gevaar van verkapte propaganda: meer dan eens vonden we rasdiscriminatie, nationaal socialisme e.d. op geraffineerde wijze verwerkt in ogenschijnlijk, o, zo progressieve boeken.Nu gebeurt het wel eens, dat een van de cursisten, wanneer hij een boek, dat hem gepakt heeft, heeft gelezen, vraagt of dat werk in de groep behandeld kan worden. Zo ook ditmaal. Het was een boek dat buitengewoon helder de ontwikkeling van de socialistische arbeiders beweging behandelde, werd mij verzekerd. Wie schetst mijn teleurstelling, toen ik het boek doorlas. Het was een buitengewoon geraffineerde, maar onmiskenbaar nationaal socialistische roman, vermomd als eerlijke critiek op de socialistische arbeidersbeweging na 1918. Geladen kwam ik de daarop volgende maal de zaal binnen en stak boosaardig van wal: Was ze toen ze het boek lazen, niets opgevallen? Had de tekening van de Engelsen en de Amerikanen in het eerste doel geen argwaan gewekt?" Doodonschuldig zaten ze om de tafel heen en de man, die mij gevraagd had het boek te behandelen, verzekerde nog even, dat hij het een heel goede weergave van de toestanden in die tijd vond. Toen las ik een stuk voor en spaarde, boos en teleurgesteld, mijn critiek niet. Totdat ik ineens merkte, dat ze zaten te gnuiven over het feit dat ik er zo ingevlogen was. Natuurlijk hadden ook zij de schrijver dóór gehad, maar ze wilden nu wel eens zien, hoe ik zou reageren. Hoe bozer ik werd, hoe meer plezier ze hadden ....

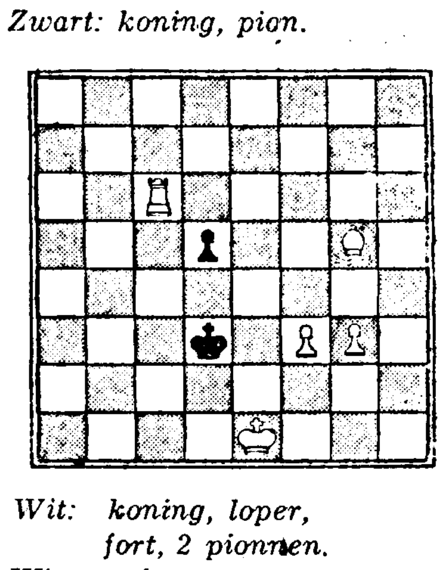
Bij de sluitingscursus waagde ik het een middag uitsluitend aan dichters te wijden. Het werd een succes. En toch waren het niet de eenvoudigste dichters die ik behandelde. Vasalis, Aafjes, Marsman, Hoornik. Een van de cursisten zei: „dat moet U meer doen; soms zegt zo'n vers in een paar regels meer dan een roman in 500 bladzijden". Een ander: „Je hoeft het, geloof ik niet zó te begrijpen, dat je het na kunt vertellen; het is zo'n beetje als muziek, maar toch nog anders".

Iedere cursusleider zou er boeken over vol kunnen schrijven; zonder uitzondering zijn we allen sterk aan dit werk en deze mannen gebonden. Slechts om één reden zouden we het graag opgeven en wel; wanneer alle arbeidsreservisten weer aan de slag konden gaan.

Adrienne Canivez.

Ons schaakprobleem

Zwart: koning, pion.

Wit: koning, loper, fort, 2 pionnen.
Wit speelt.
Mat in drie zetten

KERMIS ZETTE SLECHT IN

Op het Haagse Malieveld is een Kermis opgebouwd die volop gelegenheid biedt om weer eens lustig kermis te vieren en de steeds meer naderende zorgen voor een ogenblik te vergeten. Men behoeft toch niet in alle tenten te gaan of aan alle kramen te kopen om toch even de genoegenis van een kermis te kunnen meemaken.

Natuurlijk zijn er gelegenheden te over om even te vertoeven en ook het terrein op zichzelve is een sprookjesachtig lichtfeest geworden. Het riekt er naar poffertjes en Parijse wafelen en zoveel dingen, welke nu eenmaal een kermisterrein eigen zijn. Heel erg jammer moest door een noodlottige onachtzaamheid een ernstig ongeluk plaats vinden, dat aan een 10-jarig jongetje het leven kostte. Door een slechte las in een electrische verbinding, kwam een ogenblik de omrastering van het kermisterrein even onder 220 volt spanning te staan en werd een 10-jarig jongetje op slag gedood. Meerdere personen voelden schokken zonder ernstige gevolgen. Toevallig ontdekte een bezoeker van het terrein de lasfout en schopte de draden van elkaar, waardoor de stroom werd opgeheven. Een 14-jarig meisje struikelde op het terrein en brak het linkerbeen. Een 15-jarige jongen, die een der attracties wilde bestijgen, brak een voetbeentje van de linkervoet en moest evenals het meisje naar het ziekenhuis worden overgebracht. Men zou zeggen, dat deze Haagse kermis een slechte inzet had.

„DE ADEM VAN STALIN" WERD AFGEKEURD.

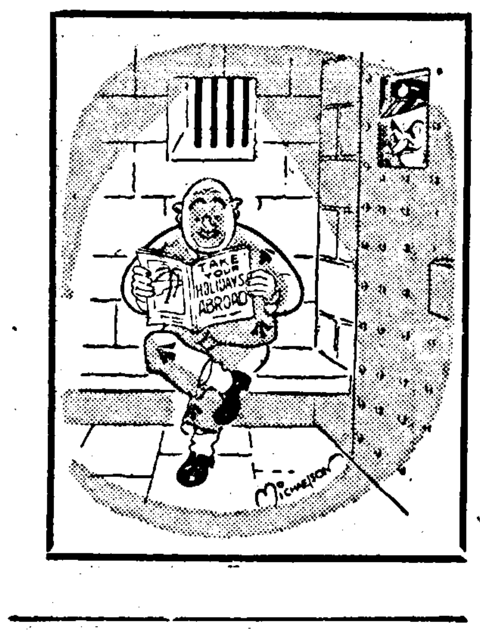
Stockholm — Volgens het Moskouse tijdschrift „Ogonjok" tonen mannequins op de Russische collectieve boerderijen overalls, schorten, blouses en kinderkleding. In bladen als „De Russische Vrouw" wordt gezegd, dat de vrouwen „zich practisch en aesthetisch" moeten kleden en — in tegenstelling tot haar Westerse zusters — nooit de kleren tot „voorwerpen van luxe" moeten laten worden. De Russische vrouw gebruikt echter veelvuldiger parfums. Het humoristische tijdschrift „Krokodil" beschuldigde er onlangs het hoofd van het staatsbedrijf voor de vervaardiging van parfums, kameraad Dillman van, dat hij te ver ging. Hij had een aantal nieuwe parfums in de handel gebracht, die genoemd waren naar helden van Poesjkin, ter viering van het jubileum van de grote Russische schrijver.

Kameraad Dillmans voorganger verdween, nada hij een parfum onder de naam „De adem van Stalin" in de handel had gebracht, aldus het blad.

EEN WEDDENSCHAP OP SMAAK.

Een alleraardigst staaltje van fijnproeverij, heeft zich onlangs afgespeeld tussen twee makelaars in Bordeaux, die een „Brane Cantenac" moesten keuren en op hetzelfde moment waarop de wijn op hun tong kwam, wisten vast te stellen, dat het een voortreffelijke jaargang, n.l. 1864 was. „Maar", smakte een van beiden nog na, „ik proef er een ijzersmaakje aan."

„Een smaakje wel, je hebt gelijk, maar het is koper, confrère", zei de ander. Het werd een heftige strijd, waarbij de omstanders zich opwonden en een weddenschap organiseerden. Men kwam overeen, om alle eerste proevers van Bordeaux tot een stemming uit te nodigen. De meerderheid zou beslissen. Voordat het zover kwam, moest eerst de wijn worden overgestoken. De belanghebbenden kwamen overeen om bij deze handeling nauwkeurig de wacht te houden. Wie beschrijft hun sensatie, toen zij op de bodem van het okshoofd, weggezakt in de droesem .... een klein ijzeren sleuteltje vonden aan een miniatuur ringetje van koper!

ANTIEK KERKELIJK BOUWWERK IN SPANJE.

's Gravenhage — Volgens een persbericht uit Barcelona heeft het oudheidkundig instituut dezer stad bij opgravingen onder de „Calle de los Condes de Barcelona" de resten van de eerste christelijke basiliek in Barcelona ontdekt, die uit de 4e eeuw stammen. Hierbij gaat het om een van de oudste kerkelijke bouwwerken op Spaanse bodem uit de tijd vóór de invallen der Germanen in Spanje.

Het kronkelpad van 's mensen pogen.

Wie vermoordde Sir Harry Oak?

— Het bureau van het Britse consulaat-generaal alhier had gisteren een dringend telefoongesprek met Nassau op de Bahama's in verband met een hernieuwd onderzoek naar de moord, die daar in 1943 op de millionair Sir Harry Oakes werd gepleegd. Een zeer zenuwachtige man, Edward Majáva, vertelde aan de politie van Oakland in Californië, dat hij wist, wie Sir Harry op zijn plantage in de dood gejaagd had.

De vice-consul, Patrick Oregan, bevestigde gisteren, dat hij contact had gehad met het kantoor van de Britse secretaris op de Bahama's in verband met deze zaak. De naam van de beweerde moordenaar is meegedeeld en wij moeten voorzichtig te werk gaan, zo zei Oregan.

In Oakland heeft de politie Majava weer ondervraagd; Majava is machinist en werd Zondag wegens dronkenschap gearresteerd. De politie-inspecteur James J. Mangini, die de man ondervroeg, zei, dat Majava, die in Finland is geboren, verklaard heeft, dat hem de naam van de moordenaar was meegedeeld door een Amerikaanse vrouw, twee jaar geleden in Fort Lauderdale in Florida.

Oregan weigerde details van Majava's verklaringen aan de politie mee te delen. De schoonzoon van Sir Harry, graaf Alfred de Marigny, werd in November 1945 vrijgesproken van de beschuldiging, dat hij het slachtoffer in bed had doodgeslagen en het beddegoed in brand had gestoken.

Philips heeft iets voor het oog ...

— Voor het eerst heeft Philips experimentele televisie-proeven genomen met opnamen buiten de studio. Men had daarvoor de Eindhovense derby P.S.V.-Eindhoven gekozen, een der hoogtepunten in het Eindhovense voetbalseizoen. Deze televisieproef is een groot succes geworden. In de bestuurskamer van het P.S.V.-stadion konden wij de gehele wedstrijd op een televisiescherm van een standaard televisie-toestel — zoals zij in de handel zullen komen — bewonderen.

Hoewel buiten een miezerige motregen viel, was het beeld op het scherm zo scherp dat men zelfs de regen kon zien vallen, terwijl ook duidelijk een handsgeval werd opgemerkt dat het publiek op de tribunes en de scheidsrechter was ontgaan. Er werd met twee camera's gewerkt, een met een gewone en een met een telelens. Uiteraard waren de opnamen van dichtbij het duidelijkst, maar ook de spelsituaties aan de overkant van het veld, die met de tele-lens werden opgenomen, lieten aan duidelijk niets te wensen over. Het hele geval stond, op een eenvoudige Philips-aanhangwagen en voor het eerst werkte men zonder scherpe lampen en zonder geschminkte televisie-sterren. Jan Cottaar fungeerde als commentator.

De producer Eric de Vries vertelde na afloop van de reportage, dat het niet doenlijk was om achter ieder doel een camera op te stellen, aangezien de televisie-kijkers er dol van zouden worden en elk gevoel van richting zouden verliezen. Men zou wel bij elk doel een camera kunnen opstellen, maar dan zouden zij allemaal dezelfde richting moeten uitwijzen. Alles bij elkaar genomen, is met dit experiment bewezen dat ons land televisie-technisch niet bij de andere landen behoeft ten achter te staan.

en voor het oor.

— In het City-theater te Amsterdam is op initiatief van de Philips-fabrieken een demonstratie gegeven voor genodigden van een door deze fabrieken vervaardigd nieuw electrisch hoorapparaat, waarmede slechthorenden de geluiden van een film kunnen opvangen, zonder dat zij daarbij gehinderd worden door de geluiden, die naast hen in de zaal door andere bezoekers worden gemaakt.

In de zaal is een z.g. ringleiding aangelegd, die onzichtbaar in de lambrisering is weggewerkt. Deze ringleiding is verbonden aan de geluidsinstallatie. Het van de filmband afgetaste geluid wordt nu niet alleen langs de normale weg versterkt door de luidsprekers, doch tevens in de ringleiding gestuurd. De zaalruimte binnen de ringleiding wordt hierdoor een electro-magnetisch veld. In de nieuwe hoorapparaten bevindt zich een inductiespoel. Wanneer slechthorenden plaats nemen in deze bioscoopzaal, dan vangt de inductie-spoel van dit nieuwe apparaat de electrische spanningen uit de ringleiding op en het hoorapparaat zet deze versterkt door een telefoontje in geluid om.

Aangezien gelijktijdig met het inschakelen van de inductiespoel automatisch de normale microfoon van het buiten de bioscoop te gebruiken apparaat buiten werking wordt gesteld, ondervinden de slechthorenden geen enkele hinder meer van andere geluiden en zijn dus als enigen in staat gesproken dialogen van de sterren op het doek te volgen, ook als voor het overige publiek delen daarvan door luid gelach verloren gaan.

De Philipsfabrieken hopen in de toekomst soortgelijke ringleidingen ingang te doen vinden in alle grote zalen en bv. ook in kerken. Voorwaarde is uiteraard, dat het gesproken woord geleid wordt door een microfoon en van daaruit door de ringleiding.

Ook bij het telefoneren betekent de luisterspoel een gemakkelijk hulpmiddel voor de slechthorende. Het apparaat stelt hem namelijk in staat een telefoongesprek te voeren in een zeer rumoerige omgeving. Hij vangt in zijn oor slechts de electrische spanningen uit de hoorn op (indien hij zijn apparaat daar tegen aan plaatst), terwijl alle andere in het lokaal gemaakte geluiden of lawaai aan zijn slechthorende oren voorbij gaan.

Leeuwendeel.

— De Nederlandse dompteur Karel Stevens is gewond geraakt, toen hij door een der leeuwen die voor de film „Quo Vadis" optreden, werd aangevallen. Het ongeluk geschiedde tijdens de voedering.

De 43-jarige Karel Stevens kwam een kooi binnen, waarin zich twee leeuwen en een leeuwin bevonden. Hij had stukken vlees bij zich, waarvan hij enkele delen aan een paar leeuwen gaf. Het derde dier kon blijkbaar niet zolang wachten tot ook hij zijn portie kreeg en probeerde zijn deel te bemachtigen. Daarbij raakte hij de dompteur, die door krabben en bijten van de leeuw werd gewond. Helpers van de dompteur slaagden erin de leeuw op een afstand te houden.

Stevens is naar een ziekenhuis vervoerd en daar is gebleken, dat de verwondingen niet zo ernstig zijn als aanvankelijk werd gedacht.

Wat wil de Evolutie theorie?

Kortgeleden vaardigde Z. H. de Paus een encycliek uit, getiteld „Humani generis", waarin hij waarschuwde tegen een al te blind vertrouwen in de z.g. evolutie theorie, bepaaldelijk in de verregaande vorm, waarin deze theorie heden ten dage wordt verkondigd.

Dit pauselijk woord is in brede kringen met belangstelling gelezen, maar omdat het zulk een „vakkundige" aangelegenheid betreft, werd de betekenis der waarschuwing niet door alle belangstellenden begrepen.

Het is daarom nuttig enige woorden ter verklaring aan deze publicatie te wijden.

Op de allereerste plaats de titel: Humani generis, wat betekent: Van het menselijk geslacht. Een niets zeggende titel, die bovendien in een voor een titel nogal bevreemdende tweede naamval staat. De kwestie is dat de titels voor encyclieken (Rerum Novarum: Van de nieuwe dingen; Quadragesimo anno: In het veertigste jaar) nooit gekozen worden als korte aanduiding van de inhoud, maar dat zonder meer de twee eerste woorden genomen worden, waarmee het schrijven toevalligerwijze begint, afgezien van de betekenis van de hele encycliek.

Deze encycliek „Humani generis" houdt zich dan vooral bezig met de evolutie theorie. Deze theorie gaat uit van het feit, dat er in alles wat leeft een zekere ontwikkeling naar het volmaaktere is waar te nemen. Wat leeft werkt, en al werkende verbetert het zich zelf. Deze ontwikkelingstendens wordt dan uitgebreid tot de veronderstelling, dat steeds voortschrijdende vervolmaking aanleiding geworden is, dat lagere levenssoorten naar een hogere levenssoort overgingen. De ontwikkelende vervolmaking van wat leeft, is iets wat in feite te constateren is, dit is dus geen veronderstelling. Maar dat die vervolmaking zo ver zou gaan dat een lagere levenssoort over zou gaan in een hogere, dat is nog nooit geconstateerd. Dat is maar een veronderstelling, om daarmee een natuurlijke verklaring van de verschillende levenssoorten te kunnen geven. De encycliek zegt over deze theorie:

De lerarende autoriteit der Kerk verbiedt niet navorsingen en discussie over de evolutieleer, voorzover hierbij een onderzoek wordt ingesteld naar de oorsprong van het menselijk lichaam als afkomstig van een tevoren bestaande en levende stof. Sommigen echter overschrijden overijld deze vrijheid van discussie, wanneer zij doen, alsof de oorsprong van het menselijk lichaam uit een tevoren bestaande en levende stof reeds geheel zeker zou zijn en door de feiten bewezen."

De Paus wijst er dus op, dat men een veronderstelling een veronderstelling moet laten en hem nooit de zekerheid van een feit moet toekennen.

Het is duidelijk, dat deze evolutietheorie hetzelfde terrein betreedt als het eerste boek van de Bijbel, het boek der Schepping, of Genesis.

Daar wordt immers verhaalt, dat God Adam en Eva schiep en dat van deze eerste mensen alle anderen afstammen. Evolutionisten, tenminste zeer velen van hen, leren echter niet alleen dat de mens zich langzamerhand zou ontwikkeld hebben uit, laat ons zeggen, een aap, maar ook dat die ontwikkeling zich meerdere keren herhaald zou hebben, zodat het menselijk geslacht volgens hen niet van één mensenpaar maar van meerdere mensenparen zou afstammen. Dit is de z.g. polygenische theorie (poly betekent „veel" en genesis „ontstaan"). Over deze theorie zegt de Paus:

„De gelovigen kunnen niet de mening aanvaarden, dat er na Adam op deze aarde werkelijke mensen bestonden, die niet langs natuurlijke weg van hem, als eerste ouder van allen, afstamden, of dat Adam een zeker aantal eerste ouders zou vertegenwoordigen."

De geschiedenis, gelijk zij in de Bijbel gegeven wordt, is er niet een van het wetenschappelijk critisch karakter, dat wij gewoonlijk in geschiedboeken plegen te vinden. Het is veel meer een opgeschreven volksoverlevering over de begingeschiedenis van het menselijk geslacht. Een gevolg daarvan is, dat heel wat uiteenzettingen, die daarin gegeven worden, niets anders dan een volkse voorstelling van het gebeurde zijn. Zo wordt er gesproken over 7 dagen, waarin God alles schiep. Dat hier echter van etmalen geen sprake kan zijn, blijkt wel uit het feit, dat de zon, waarnaar de etmalen berekend worden eerst de vierde dag geschapen werd. Toch mag de erkenning van het feit, hier met een volkse weergave van de geschiedenis te doen hebben, nooit zo ver gaan, dat men zou beweren hier niet meer met „geschiedenis", maar met mythen of fabels te doen te hebben. Ook hier tegen spreekt de Paus zich uit:

„De eerste elf hoofdstukken van Genesis, ofschoon zij eigenlijk niet overeenstemmen met de historische methodes, zoals wordt gebruikt door de beste Griekse en Latijnse schrijvers of door bevoegde auteurs van onze tijd, hebben niettemin betrekking op de geschiedenis in de ware zin: zij geven weer in eenvoudige en overdrachtelijke taal, aangepast aan de mentaliteit van een slechts weinig ontwikkeld volk, principiële waarheden, die van fundamenteel belang zijn voor onze zaligmaking, en geven ook een populaire beschrijving van de oorsprong van het menselijk ras en het uitverkoren volk. Wanneer de oude gewijde schrijvers echter al iets ontleenden aan de overlevering (en dit kan worden toegegeven), dan moet toch nimmer vergeten worden, dat zij dit deden met de hulp der Goddelijke inspiratie, waardoor zij gevrijwaard bleven van dwaling bij het kiezen en de waardebepaling ervan. Wat er van volksverhalen in de H. Schrift is ingevoegd, moet in geen geval beschouwd worden als gelijkstaande met mythen of andere dergelijke dingen."

De Paus wil dus de evolutietheorie in die conclusies, welke het resultaat zijn van ernstig wetenschappelijk onderzoek allerminst veroordelen. Hij waarschuwt slechts de katholieken geen overhaaste en wetenschappelijk niet verantwoorde conclusies te slikken en daarmee het gezag van de Bijbel, het woord van God, over boord te gooien.

Wat nu de opinie betreft, dat de mens uit een aap ontwikkeld zou zijn: wat er ook voor waarschijnlijks aan te voeren moge zijn met betrekking tot de physieke, de lichamelijke ontwikkeling van de een in de ander: het verschijnsel, dat de evolutietheorie verklaren moet, en uit hoofde van haar theorie niet verklaren kan, is de overgang van de redeloosheid van het dier naar de redelijkheid van de mens d.i. van de stof naar de geest. Dit is geen kwestie van geleidelijke ontwikkeling, dit is een sprong naar een nieuwe wereld, die door geen stof, zelfs niet zo slim en behendig als een aap, gedaan kan worden. De evolutionisten prefereren dan ook de redelijkheid iets stoffelijks te noemen, liever dan hun theorie prijs te geven.

Maar het is duidelijk, dat het zeer eenvoudig wordt te vliegen zonder vliegmachine, wanneer men eerst vaststelt, dat vliegen eigenlijk lopen is. Denken is een geestelijk werk en wordt niet stoffelijk, zelfs niet om het de evolutionisten gemakkelijker te maken hun theorie van geleidelijke ontwikkeling te handhaven.

Denken, begrijpen is een geestelijke daad, omdat de dingen er door gekend worden met terzijdestelling van al hun stoffelijke kwaliteiten. De stof nu is niet in staat tot terzijdestelling van de stof. Slechts een geestelijk vermogen kan dit doen.

Er moet dus een moment in de geschiedenis geweest zijn waarin feitelijk gebeurde wat in de eerste hoofdstukken van het boek der Schepping verhaald wordt: God maakte het lichaam van de mens. Waar Hij dat van- voornaamste is, dat Hij dit lichaam van een zeer ontwikkelde aap voor nam, of dat Hij het vormde uit aarde zoals de Bijbel zoveel plastischer verhaalt, dat is van secundair belang. Het voonaamste is, dat Hij dit lichaam een geestelijke ziel gaf, die nergens uit ontwikkeld kon worden. Het voornaamste is, dat Hij daardoor van dit lichaam maakte wat wij niet aap, maar mens plegen te noemen. Het voornaamste is, dat de mens door Hem geschapen werd.

Dit voornaamste door een wolk van hypothetische geleerdheid niet te laten vervangen, dat is het doel van de waarschuwing door de Paus gegeven.

DE SCHOT ZONDER ROK. — Er is een eeuwenoude Engelse vraag, die luidt: „Wat draagt de Schot onder zijn rok?" En die vraag werd dezer dagen beantwoord, toen David Beattie, een Schotse hoogland-danser, zich klaarmaakte voor de Hooglandspelen in Birnam. Het antwoord is: onder de Schotse rok een Schotse broek.

DAMES-TYRAN, — richt zijn aandacht op de heren. Christian Dior, die kapitalen verdiende aan de verkoop van nieuwe jurken, die door de door hem opgedrongen „New Look" noodzakelijk werden, is nu bezig met heren dassen.

NIEUWSKRUIMELS

— Ex-vice-maarschalk Jean Pierre Esteva, tijdens het Vichy-regime, toen de geallieerden in Noord-Afrika landden, resident-generaal van Tunisië en in 1945 wegens collaboratie tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld, is uit de gevangenis van Clairvaux bij Troyès vrijgelaten.

— Alle zwembaden in het gebied van Wiesbaden zijn gesloten wegens een ongewoon grote toeneming van het aantal gevallen kinderverlamming. De politie heeft opdracht gekregen het baden in de Rijn en de Main in dit gebied tegen te gaan.

— Radio-Tirana meldt, dat de drie voornaamste beklaagden, ter dood veroordeeld, in het proces tegen de „Brits-Amerikaanse spionnen, die uit Italië per parachute waren neergelaten", gratie hebben gekregen. Hun straffen werden in levenslange gevangenisstraf veranderd.

— De Westduitse communistische partij heeft haar hoofdkwartier van Frankfort naar Düsseldorf verplaatst. Twintig vrachtauto's met aanhangwagens waren nodig om de inventaris over te brengen.

— Het Amerikaanse leger heeft een nieuwe helm ontworpen, gemaakt van aluminium en met plastic gevoerd, ter vervanging van de thans in gebruik zijnde stalen helmen. Bij de eerste proeven bleek, dat de nieuwe voering alleen al evenveel bescherming tegen granaatsplinters en vallende voorwerpen bood als de tegenwoordige helm in zijn geheel. De nieuwe helm weegt 1350 gram, ongeveer 15% minder dan de stalen.

Brits Honduras. De productie van meer chicle (grondstof voor de kauwgummi industrie) wordt voor het seizoen 1949—1950 op ongeveer 140.000 kilogram geschat. Dit is net even onder de hoeveelheid die in koopcontracten is vastgelegd.

Frans Guyana. Prefect Villon, is uit Cayenne vertrokken voor een tocht naar het binnenland. Hij werd vergezeld door de Di-

— Patriarch Alexis van Moskou en de Synode van de Russisch-orthodoxe kerk hebben bij de Veiligheidsraad een protest ingediend tegen de „Amerikaanse agressie in Korea en het barbaarse bombarderen van vrouwen en kinderen", aldus meldt „Tass".

— De plaatselijke afdelingen van de Oost-Duitse Socialistische Eenheidspartij (S.E.D.) moeten binnen tien dagen opgeven, welke leden de 16-delige uitgave van Stalins werken hebben besteld en welke niet.

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

Het Tovernaarsslot op de heide

Wie goed kan lopen, niet tegen een beetje moeite opziet en er zin in heeft, mag 'ns met me mee. Maar ik waarschuw je vooruit, dat we elke dag een flinke trip moeten maken en dat ons pad niet altijd zo glad en effen is als de Schottegatweg.

Ben je reisvaardig? Dan wenden we ons naar de plaats, waar de zon 's avonds ondergaat. Maar rechts noch links mag je afwijken, regelrecht, onverschillig wat er op je weg komt, moet je doorlopen. En dat moet dag en nacht gebeuren, en wanneer de zon dan een dag of wat van het Oosten naar het Westen gegaan is, zijn we eindelijk in een verafgelegen land aangekomen, dat erg veel lijkt op een eindeloze woestijn.

Maar je hoeft daarvan niet te schrikken, want als je geen zin hebt die verre reis te ondernemen, kun je gerust thuis blijven en op je gemak lezen, wat ik hier ga vertellen.

Die woestijn, waar ik zo juist van sprak is n.l. niet zo gevaarlijk als hij er uitziet. Tenminste aan water is er daar geen gebrek. Er is zelfs een groot meer in. Er zijn er wel die zeggen dat het niets anders is als een smerige modderpoel, maar je moet je daar maar niet aan storen. Eigenlijk is het ook geen woestijn, want er zijn ook moerassen en heidevelden in, en in een echte woestijn vindt men niets anders dan zand.

Voor die moerassen behoeven we ook al niet bang te wezen, want die laten we stilletjes liggen. We blijven op de heide en daar is geen gevaar te duchten. Integendeel: daar is veel moois te zien. Hier en daar staan enige eenvoudige huisjes bij elkaar en afgelegen hutten zijn er ook in, maar mensen zie men er niet veel, wel schapen. Je begrijpt natuurlijk wel, dat ik die echte bedoel, welke op vier poten lopen en niets anders kunnen zeggen dan bè of mè.

Nù kan men die op iedere heide aantreffen. Maar op onze heide staat iets, dat op geen enkele andere heide te vinden is, namelijk, juist in het midden, een eeuwenoud, somber uitziend kasteel, dat geheel met slingerplanten is overdekt .... dat is nu het Heideslot.

Het staat daar naar het schijnt, eenzaam en verlaten. Geluid hoort men er niet. Het is alsof het niet bewoond wordt, en toch woont er iemand. Er woont een man, die uren ver in de omtrek een zeer kwade naam heeft. Men zegt, dat het een tovenaar is, die Kalabenaka heet — dat is oud Hindostaans en betekent: „Kom mij niet te na".

Men vertelt algemeen, dat hij, als iemand bij toeval zijn terrein betreedt, zich door een of ander tovermiddel onzichtbaar weet te maken. Er zijn al heel wat mensen moedig op hem afgegaan, maar ze konden niets uitvoeren, want hoe dan ook, als ze aankwamen, had hij het onmiddellijk in de gaten en dan veranderde hij zich in een of ander voorwerp, zodat de booswicht nergens te vinden was.

Men was er van overtuigd, dat hij alleen door een list of door een tovermiddel dat sterker was dan het zijne, ontdekt zou kunnen worden. Maar waar zou men iemand kunnen vinden, die dat wilde proberen of die zo'n middel kon vinden?

Ook gingen er geruchten, dat de tovenaar een grote schat aan goud en edelstenen had, die in de kelders van zijn slot opgestapeld lagen zonder dat er ooit iets van gebruikt werd. Het is dan ook niet te verwonderen, dat een groot aantal gelukzoekers, die graag gauw en gemakkelijk rijk zouden willen worden, pogingen waagden om de buit te bemachtigen. Maar het vreemde is, dat nog nooit iemand iets gevonden had. De tovenaar was ze allen te slim af en ze kwamen zelfs niet terug om hun mislukking te vertellen.

Op een goede dag hoorde een jongen, die nu niet bepaald bang was uitgevallen, over de tovenaar en zijn slot en over de schat, die daarin verborgen was, spreken, en de gedachte kwam bij hem op ook een kansje te wagen. Hij had er nog geen idee van, hoe hij het zou aanleggen om bij die schat te komen, maar hij dacht: onderweg als ik het slot gevonden heb, zal me wel iets te binnen schieten.

Wordt vervolgd.

Wie weet raad?

1. Altijd is hèt rond en plat, hard en blinkend. Wat is dat?

2. Aan welke weg behoeft geen cent voor onderhoud besteed te worden?

3. Wie heeft een mond, maar geen kop?

4. Ik ben een licht
en doe mijn plicht
tot nut en heil der mensen.
Maar hoe ik ook mijn wegen richt
haast nooit ziet men mij in het gezicht.

5. Welke stenen, die lang duren, metselt men toch nooit in muren?

Onder de jongens en meisjes, die het goede antwoord weten op deze moeilijke vragen zal een mooi boek worden verloot.

Laat maar eens zien hoe slim je bent en stuurt je oplossingen voor Donderdag:

Aan tante Corry
Amigoe di Curaçao
Conscientiesteeg.

Hoe is die?

TWAALF IS TWAALF.

Onderwijzer: „Wie kan twaalf dieren noemen die op de Noordpool leven?"

Allen zwijgen totdat eindelijk Jantje zijn vinger opsteekt.

Onderwijzer: „Zo Jan, weet jij het? Noem ze eens op.

Jantje: „Vijf ijsberen en zeven zeehonden, meneer".

DIE LUST 'M.

Aan tafel. *Mevrouw:* „Maar Johan, waarom schenk je de kapitein niet meer in".

Huisknecht (zachtjes): „Helpt toch niets, mevrouw. Hij drinkt het direct weer leeg".

TAND OM TAND.

Rechter: „Hebt U aan de tandarts dat biljet van 100 gulden gegeven voor een gebit?"

Beklaagde: „Ja meneer de rechter."

Rechter: „Maar het biljet is vals!"

Beklaagde: „Het gebit is ook vals, meneer de rechter".

DE ENIGE WEG.

„Hoe kom ik van hier naar Mundo Nobo, m'n jongen".

„Heeft U een auto, mevrouw?"

„Nee, dat zie je toch wel."

„O, dan zult U er heen moeten lopen".

VERJARINGSWENS.

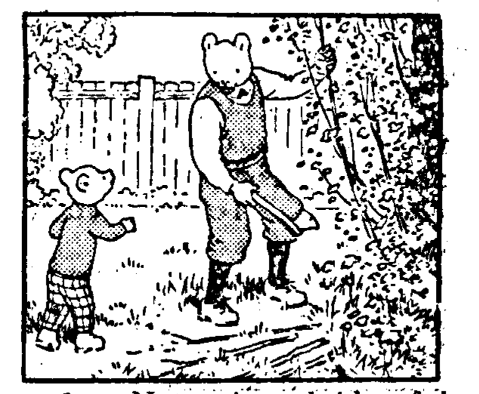
Mientje: „Grootmoe, wel gefeliciteerd met Uw verjaardag en ik hoop .... ik hoop, dat U dit jaar veel langer mag leven dan het vorig jaar".

MOEDERS SCHULD.

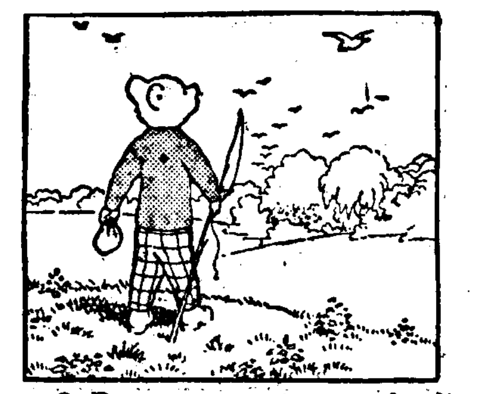
Jan trok zijn zusje van de stoel.

„Moe", roept het meisje", laat Jan eens uitscheien. Hij doet net zo vervelend. U had hem niet moeten nemen toen de ooievaar hem bracht".

Rupert en de vliegende vis

1. „Net zo'n geluid of iemand hout aan 't hakken is," denkt Rupert. „Ik moet eens gaan kijken wie dat doet." Hij loopt de tuin in en vindt daar waarachtig zijn vader, die druk bezig is, lange spaanders te hakken uit de voet van een oude boom. „Kan ik u misschien een handje helpen, paps?" vraagt hij. „Nee, dank je," glimlacht vader Beer. „Ik ben trouwens bijna klaar. Maar als je er zin in hebt mag je doen, wat ik, toen ik zo klein was als jij, zeker gedaan zou hebben: neem een tak en een omgebogen speld en ga vissen." „O, een reuze idee!" roept Rupert uit. „Ik begin gelijk."

2. Rupert neemt een tak, die goed taai is als hengel. Zijn moeder buigt een speld voor hem krom en geeft hem een zak met stukjes deeg, die voor aas moeten dienen. Daarmee gaat hij op stap naar een plaats in de rivier, waar het volgens zijn vader goed vissen is. Onderweg kijkt hij eens naar de lucht. „Wat is er vandaag in 's hemels naam met de vogels aan de hand", denkt hij. Ze vliegen ook allemaal naar de rivier toe. Er moet daar iets vreemds aan de hand zijn. Ik kan het beste een beetje harder lopen, om te zien wat er te doen is".

3. Rupert holt zo hard hij kan en als hij aan de oever komt, merkt hij, dat alle vogels stroomopwaarts gevlogen zijn en allemaal krijsen over iets, dat hen blijkbaar zeer opgewonden maakt. Gradus Veldmuis staat aan de kant. Buiten adem zegt Rupert: „Wat is er met al die vogels aan de hand Gradus? Iets niet in orde?"

„Er is hier een hele nieuwe en vreemde soort vis", zegt Gradus. „Hij is van de zee hierheen gezwommen en springt aldoor uit het water".

4. Deze mededeling van Gradus maakt Rupert een en al geestdrift.

„Laten we de vis gaan zoeken", zegt hij. „Ik denk, dat de vogels hem in de gaten hebben. Laten wij ze achterna gaan." Maar de vogels hadden blijkbaar al genoeg van de aardigheid en vlogen er vandoor.

Dus lagen de twee kameraden op de kant en tuurden geduldig in het water. Voorlopig gebeurt er echter niets. Maar plotseling beweegt Gradus zich. „Kijk, daar is ie, juist onder de waterspiegel", fluistert hij. Ze zeggen niets en wachten. „Waarom vliegt hij niet?" vraagt Rupert zachtjes.

Amerikaanse nabod

Uit een asyl voor daklozen te Chicago heeft men een bewoner ten grave gedragen, wiens levensloop stof zou kunnen opleveren voor de meest fantastische colportageroman. De overledene n.l. was een 86-jarige grijsaard, John Steele, die eens een der rijkste nabobs van Amerika was en als de held van talrijke romantische en extravagante avonturen, die hij zich bij zijn sprookjesachtige rijkdom veroorloven kon, destijd de verbazing opwekte van de gehele wereld.

Deze man die in de diepste ellende is gestorven, was een tweede koning Midas, in wiens handen alles tot goud werd. Zijn ouders waren bescheiden landbouwers in Pennsylvanië en stierven toen John 20 jaar oud was. Zijn erfenis bestond in niet meer dan een stukje grond.

Door een toeval ontdekte de Jonge Steele, dat zich op zijn land een petroleumbron bevond, en de verkoop daarvan verschafte hem de eerste duizenden dollars, die de grondslag van zijn vermogen zouden vormen.

Een koopman, die vertrouwen in hem stelde, associeerde zich met hem tot omvangrijke speculaties. Overal kochten ze in de buurt het land op, en ze hadden „geluk", op ieder stuk grond, waar ze de hand hadden gelegd, werd overvloedig petroleum gevonden. Op 26-jarige leeftijd bezat de vroegere boerenjongen een vermogen van meer dan 4 millioen dollar. En nu begon een fabelachtig omhoogklimmen tot het toppunt van rijkdom. Steele stak zich in zaken van de meest uiteenlopende aard en daar hij een onwrikbaar vertrouwen had in zijn geluk, pakte hij zonder bedenken aan, wat concurrenten al te bedenkelijk leek. Het geluk bleef hem trouw. Midas zwom in het goud, en terwijl toeval en dom geluk hem hielpen, schreven de kranten over hem als de man, die door vlijt en spaarzaamheid tot rijkdom was gekomen.

Zo leefde hij er royaal op los, tot hij op een goede dag bemerkte, dat hij, ondanks zijn dure levenswijze, die geen wens onbevredigd liet, amper een gering deel van zijn inkomsten verteerde. Zijn rijkdom groeide aan als een lawine. Daar hij van nature tot buitensporigheden geneigd was, begon hij van dat ogenblik af een leven van dolzinnige spilzucht, die weldra boven alle verbeelding ging. Zo droeg hij zijn laarzen slechts één enkele keer. Geen kledingstuk zou hij tweemaal aantrekken. Een afzonderlijke kamerdienaar was aangesteld, die niets anders te doen had dan ervoor te zorgen, dat elke morgen een nieuw pak voor zijn heer gereed lag. De sigaren, die de Nabob rookte, werden expres voor hem gemaakt en ze kostten vier dollar per stuk. Hij had een zwak voor briljanten, waarvan hij zich voortdurend een grote menigte aanschafte. Zijn wandelstok was van massief goud, en het handvat was met diamanten bezet; hij had er 100.000 dollars voor betaald.

Steele was de eerste man in de Verenigde Staten die op ieder net van de verschillende spoorwegmaatschappijen zijn eigen salonwagen onderhield en hoewel hij op geen enkel gebied van kunst of wetenschap uitblonk, boog iedereen voor hem.

15000 dollar per dag

Het lijkt op het thema voor een klucht of een operette. Steele huurde eens een heel theater voor zich alleen. Op een namiddag hoorde Croesus, dat 's avonds de première zou gaan van een door geheel New-York met grote spanning verwachte operette. Ogenblikkelijk stelde hij zich met de theaterdirecteur in verbinding en verklaarde hem bondig: „ik wil vanavond alleen in het parket zitten; ik koop alle plaatsen op. Hij bood 100.000 dollar. De directeur maakte bedenkingen. Het was hem onmogelijk; hij moest rekening houden met het publiek; het zou hem een genoegen zijn, mijnheer Steele zijn loge te mogen aanbieden.

16,500 BOEKEN VOOR DE VERENIGDE NATIES. — Trygve Lie (rechts) bekijkt met Dr. Harry Gideonse, President van Woodrow Wilson Fonds, en de bibliothecaresse Mej. H. van Wick, enkele van de vele boeken, die door dit Fonds aan de V.N. gegeven werden.

SURPLUS-BEVOLKING IN DE WEST INDIE

Het boek „Population Movements in the Caribbean" door Malcolm J. Proudfoot, Professor in de Geologie aan de Northwestern University, Evanston, Illinois, U.S.A., die aangewezen was deze studie te maken, is thans van de pers.

Dit rapport, waarvan een inleidend concept aan de Derde West Indische Conferentie te Guadeloupe aangeboden werd, is op het Centraal Secretariaat van de Caraibische Commissie, Kent House, Port of Spain, Trinidad, B.W.I., bewerkt en gedrukt.

In het voorwoord van zijn 167 pagina's tellend werk, schrijft Professor Proudfoot o.a.:

„Niemand is in staat antwoord te geven op de belangrijke vragen: Hoe zal de toestand van de bevolking in West Indië in de eerstkomende tientallen jaren zijn? Welk gedeelte van de bevolking, indien zulks het geval is, kan thans beschouwd worden als een permanent „surplus"? Welke stappen moeten worden ondernomen teneinde de waarschijnlijke „surplus" toenemingen te absorberen? En achter dit alles staat de niet te voorspellen wereldmarktprijs van de voornaamste West Indische producten."

In zijn resumé zegt Prof. Proudfoot, dat een verhoging van het onderwijspeil en sociale diensten nodig is; een verhoging van het economisch potentieel kan dit slechts mogelijk maken. Een moedige en vastbesloten poging de surplus bevolking te doen afvloeien, welke het voornaamste probleem van het Caraibisch gebied in vele komende tientallen jaren zal zijn, is evenens noodzakelijk.

BEECHAM, DE CHOLERISCHE

Edinburgh. — De 70-jarige dirigent Sir Thomas Beecham riep gisteravond tot het meer dan enthousiaste publiek op het internationale festival „stilte".

Toen het publiek te vroeg begon te applaudiseren voor de zangeres Ilse Hollweg, siste Beecham, nadat de bijvalsbetuigingen geluwd waren, over zijn schouder de aanwezigen het woord „barbaren" toe.

Isle Hollweg zong Strauss' „Ariadno auf Naxos", dat de strijdlustige dirigent 40 jaar geleden in Groot Brittannië introduceerde.

Het applaus brak los vóór de zangeres met zingen had opgehouden.

MARSHALL'S BENOEMING VINDT BIJVAL

New York. — De benoeming van Marshall tot minister van defensie is gunstig ontvangen door de delegaties van de conferentie der Grote Drie te New York, aldus Reuters diplomatieke correspondent. De gedelegeerden brengen in herinnering, dat Marshall als stafchef in Wereldoorlog II steeds de nadruk heeft gelegd op het belang van de strijd in Europa. Hierbij is hij meer dan eens in conflict gekomen met MacArthur. Verwacht wordt, dat Marshall, die na zijn missie in nationalistisch China een zeer positief standpunt inneemt tegenover de oorzaken van de communistische overwinning en de instorting van het regiem van Tsjiang Kai Sjek, de visie van Londen en Parijs op het probleem-Formosa zal kunnen begrijpen. Men acht de benoeming van Marshall een nieuwe stap in de richting van de onlangs door Truman geinaugureerde politiek om een oplossing te vinden, die tot uiteindelijke aanknoping van betrekkingen tussen communistisch China en de Westerse wereld zal leiden.

WIJ BETALEN NIET

Bonn. — „Met het oog op de buitengewone belasting van de Westduitse begroting door de tegenwoordige bezettings-kosten, is men in kringen der federale regering de mening toegedaan, dat de geallieerden zelf de kosten moeten dragen voor de extra divisies, die voor de verdediging van Europa naar Duitsland zullen worden gezonden".

MEN HEEFT GENOEG VAN VETO'S

New York. — De Amerikaanse assistent-minister van buitenlandse zaken Hickerson zei Zondagavond in een toespraak tot de Amerikaanse verenigingen voor de Verenigde Naties, dat de Amerikaanse delegatie in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties zal voorstellen dit orgaan grotere bevoegdheden te geven, zodat het agressie kan tegengaan, indien de Veiligheidsraad door een Russisch veto verlamd wordt. In de Algemene Vergadering kan niemand een veto uitbrengen tegen de collectieve vredeswil, aldus Hickerson.

SCHACHT VRIJGESPROKEN

Lüneburg. — Dr. Hjalmar Schacht, Hitlers „financiële tovenaar", heeft Woensdag zijn vijfde proces overleefd. De 75-jarige werd vrijgesproken, en herkreeg zijn volledige burgerrechten. De staat Nedersaksen, die Schacht in staat van beschuldiging had doen stellen, werd veroordeeld tot betaling van de proces-kosten.

Toen Duitse verslaggevers hem bij het verlaten van het gerechtsgebouw gelukwensten, zei Schacht: „U kunt beter de rechter feliciteren".

GEEN VACANTIE MEER IN OOST DUITSLAND

Berlijn. — Volgens een bekendmaking van de regeringsvoorlichtingsdienst in de Sovjetzone van Duitsland heeft de ministerraad een vacantie-verbod ingesteld voor allen, die bij de regering van de Sovjet-zone werkzaam zijn. Wie op het ogenblik met vacantie is, moet teruggeroepen worden. Als reden wordt opgegeven, dat de „grote opgaven", die de wetten tot verbetering der levensomstandigheden in de Sovjet-zone stellen, inspanning van alle krachten eisen, totdat de „aanvankelijke moeilijkheden van het bestuur" overwonnen zijn.

WEERSCHIP GEZONKEN

Saint Malo. — Het Franse weerschip „La Place" dat bij Saint Malo door een magnetische mijn werd geraakt en in drie minuten tijds zonk, had 93 man aan boord, onder wie de bemanning, officieren en beambten van het Franse meteorologische instituut. Tot nog toe zijn 42 personen gered en 30 lijken geborgen. Het schip was op de terugweg van zijn wacht in de zware stormen op de Atlantische Oceaan. De ramp is voor de Franse marine een der ergste in vredestijd.

HIJ TELT DE NEUZEN VAN VERGANE GLORIE. — Uit de ruines van het Koninklijk kasteel in de Russische sector van Berlijn staren deze koppen van standbeelden een donkere toekomst in. Zij hebben de glorie en macht van Keizer Willem II en het Pruisische militairisme gezien, maar nu worden ze opgeruimd om plaats te maken voor een ontzaggelijk plein, waarop in de toekomst Communistische betogingen worden gehouden.

RUSLAND VOND DE TRAM UIT

Londen. — Radio-Moskou heeft Maandag 4 September de 70ste verjaardag van de electrische tram gevierd. De eerste tram is uitgevonden en gebouwd door de Russische technicus Pirotzky, aldus radio-Moskou.

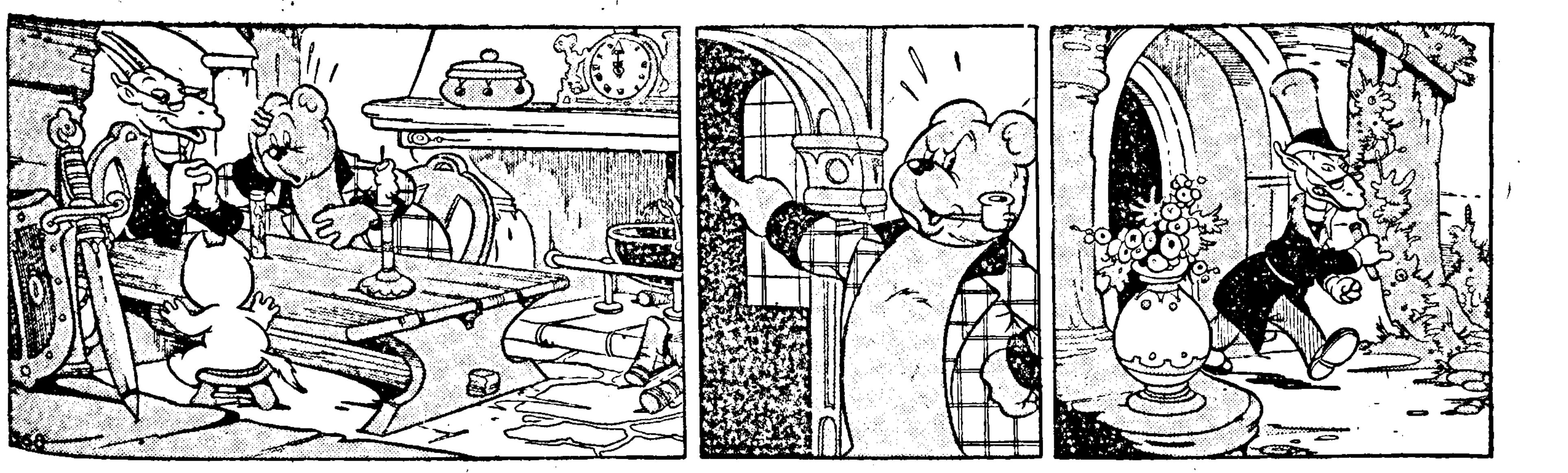
VIERLING GEBOREN

Londen. — Mevrouw Elizabeth Coles heeft Woensdag het leven geschonken aan een viertal meisjes in een ziekenhuis te Londen. De babies, die elk 3 a 4 pond wegen, kwamen binnen een uur ter wereld. Zij werden onmiddellijk in speciale couveuses geplaatst. De moeder maakt het goed. De vader van de vierling is een 31-jarige monteur. Het echtpaar heeft reeds een zoon van vijf jaar.

VERGEEF EN VERGEET.
(Bond Zonder Naam)

Tom Poes en de grootgroeiers

Even later zaten Tom Poes en heer Bommel met de professor aan een tafel geschaard en keken met schrik naar de abnormale bladluis.

„W-wat is d-dat voor een griezel?" vroeg heer Ollie bedrukt. „W-waar heb je die gevonden?"

„Haha!" zei de professor, fijntjes lachend. „Die heb ik niet gevonden. Die heb ik gekweekt! Het is een gewone bladluis — een specimen der ordinaire aphididae, zoals ge bereids gezien zult hebben! Ik heb het diertje ingespoten met een door mij gevonden vloeistof. Deze vloeistof, die is samengesteld uit Gemmagenen en het bekende Silhata heeft tot gevolg, dat de cellen zich gaan delen. Er treedt met andere woorden een abnormale groei op! Ieder individu, dat ik behandel met mijn preparaat wordt groter en groter — steeds maar groter! Het is mijn plan om mijn uitvinding in de vorm van korrels te gaan maken. Als naam voor deze korrels heb ik gedacht „Stollensis-knakkerodolis — meer populair gezegd: Grootgroeiers! Ik heb echter geld nodig en gewis zult ge het U tot een eer rekenen mij dit te verschaffen, amice!"

„Ik ben geen amiese!" sprak heer Ollie waardig. „En die grootgroeier-korrel lijken me niets. Daar komt alleen maar narigheid van. Maak die Knakkerdolus maar zelf! Van mij krijg je geen cent ...... eh ...... amiese!"

„Het zij zo!" zei de professor somber. „Ge zult er spijt van hebben, Bommel. Over enkele dagen zult ge me smeken Uw geld aan te nemen! Welnu, ge kunt me bereiken in de schaapherdershut gindse heide! Tot ziens!"

Sickbock stak de fles in zijn zak en schreed met een boosaardige trek om zijn dunne lippen het slot uit ....

Een Campo Alegre op Aruba?

Algemene verontwaardiging

Alles wijst erop dat de overheid vergunning heeft gegeven om ook op het decente eiland Aruba een Campo Alegre in exploitatie te brengen (naar men zegt, zelfs twee).

Men kan niet anders dan deze vergunning fataal noemen voor de zedelijkheid van onze Arubaanse en niet-Arubaanse bevolking.

Noodzakelijk?

We zouden hier de vraag willen stellen: Is zulk een kamp noodzakelijk en aanbevelingswaardig voor Aruba (let wel, we spreken alleen over Aruba)?

Vanzelfsprekend moet ieder Christen en ieder ander, die de ontucht verafschuwt, per se tegen dergelijke kampen zijn. Doch laten we de moeite nemen om te zien of de argumenten van de voorstanders, die een kamp voor ontucht, gezien de „feitelijke toestand" zoals men zegt, trachten te verdedigen, wel steekhoudend zijn.

Vooreerst wordt er door velen beweerd dat, gezien San Nicolaas een havenstad is, het een dergelijke instelling met buitenlandse prostituees behoort te hebben want anders worden de hier wonende vrouwen aangerand of wat nog erger is, deze vrouwen zullen zich zelf aan dit immorele beroep overgeven ....

Afgezien dat deze bewering allesbehalve vleiend is voor de vrouwelijke bevolking van ons eiland, is zij volgens gezaghebbende personen, die zeer goed op de hoogte zijn met de toestand, slechts een loze veronderstelling. Wie de Arubaanse vrouw kent, en wie weet hoe „voorzichtig" men over het algemeen met de Arubaanse meisjes is. („They are always sailing in convoy" pleegden de Schotten te zeggen)' wie weet dat ze 's avonds niet op straat lopen, begrijpt dat hier geen kwestie van aanrijding kan zijn. We mogen vrijwel hetzelfde zeggen van de andere vrouwen. Overdag zal er toch wel geen gevaar zijn voor hen en 's avonds is San Nicolaas vrijwel uitgestorven, uitgezonderd dan rondom de hotels met geimporteerde „dames".

Overigens kan men moeilijk aannemen dat de zeelui de huizen zullen binnendringen omdat er geen buitenlandse prostituees meer op San Nicolaas te vinden zijn. Er blijven nog voldoende andere over ....

Dat door gebrek aan buitenlandse prostituees de plaatselijke vrouwelijke bevolking zich meer op dit beroep zou gaan toeleggen, wordt door dezelfde gezaghebbende personen ontkent. Zij, die kwaad willen, komen toch in die categorie terecht en de andere, zullen het niet gaan ambiëren, om het z.g. tekort aan te vullen ......

Proef op de som.

We zouden het volgende voorstel willen doen als proef op de som. Namelijk laten we het eens of twee jaar proberen zonder deze buitenlandse „dames". Dan kunnen we aan de feiten zien, wie gelijk heeft. Het is bovendien geheel volgens de wet dat deze „dames" de toegang tot het eiland geweigerd wordt; het is tegen de wet dat ze toegelaten worden ...... Wij zijn ervan overtuigd dat de immoraliteit alsmede criminaliteit van de jongelui aanzienlijk zal verminderen. Want men moet niet vergeten dat de bewuste hotels grotendeels door de plaatselijke jongelui bezocht worden en niet hoofdzakelijk door de sailors. Hiermee vervalt het praatje dat men alleen, terwille van de zeelui, buitenlandse prostituees invoert. Neen! ons eigen volk gaat ermee ten gronde.

Met de weigering van buitenlandse publieke vrouwen is meteen voor een groot deel het probleem opgelost dat men thans tracht op te lossen door het oprichten van een of twee Campo Alegre. Hija del Dia en Hollywood zijn n.l. slechts hotels zonder meer, en daardoor wordt openbare onzedelijkheid in de hand gewerkt. De bekende autos met „lading" zijn inderdaad een ergerniswekkend schandaal .... dat echter met de opruiming van de bewoners van Hija del Dia en Hollywood ogenblikkelijk uit onze gemeenschap verdwijnt.

Het is nu eenmaal zo".

„Dat de overheid toelating van buitenlandse publieke vrouwen zal gaan weigeren moet U maar niet oprekenen", zegt „men". Vermoedelijk niet, ofschoon als de Arubaanse bevolking zich eens vrij uitsprak, zou zij de overheid toch wel kunnen forceren de wet tegen ontucht te onderhouden.

Laten we echter voorlopig aannemen dat bewuste buitenlandse dames hier blijven. Zal dan een Campo Alegre verbetering of, zoals de voorstanders het noemen, zal de prostitutie in betere banen geleid worden ....?

Voordelen en nadelen.

Als voordelen worden genoemd: ten eerste: verplaatsing van de prostitutie buiten de bewoonde kom zodat San Nicolaas een clean village zal worden. Ten tweede: politie en dokter kunnen betere controle uitoefenen. Ten derde: verdwijning van openbare onzedelijkheid die thans door het geval Hija del Dia en Hollywood in de hand wordt gewerkt.

Inderdaad dit zijn voordelen. Doch men mag hier achter o.i. wel enige vraagtekens plaatsen en dan vooral onderzoeken of deze voordelen opwegen tegen de nadelen.

Zal San Nicolaas inderdaad een clean village worden? Het groot aantal publieke vrouwen, dat Ned. onderdaan is, kan haar beroep rustig blijven uitoefenen, daar waar ze wonen. We geloven dat Curaçao hier als bewijs kan dienen, dat het „Campo" geen verplaatsing maar een uitbreiding van de prostitutie is geworden. Namelijk met het Campo heeft men in de gemeenschap nog een zeer verlokkende gelegenheid er bij gekregen.

Zo ziet het op San Nicolaas ieder die met het volk en vooral met de jeugd te doen heeft. Jeugdleiders- geestelijkheid, katholiek en protestant, schoolhoofden en vele van de politie zijn er stellig van overtuigd dat zo'n kamp de morele ondergang betekent van een nog groter deel der jongelui en zelfs van vele families. Het zal de immoraliteit en tevens criminaliteit sterk bevorderen. Want het is bekend dat op Aruba heel dikwijls gestolen wordt, niet enkel om „te hebben" of uit pure steelzucht, doch enkel om naar publieke vrouwen te kunnen gaan.

Nogmaals een Campo Alegre op Aruba betekent geen verplaatsing of verwijdering der prostitutie uit San Nicolaas doch een gelegenheid te meer.

Hiermee valt ook het voordeel van betere controle door politie en dokter in het niet; het voordeel weegt niet op tegen het enorme nadeel van meer bedorven jongelui en meer gebroken families.

Bovendien kan men als men wil de controle ongetwijfeld op een ander manier meer effectief maken, en tenslotte zal ook bij een Campo Alegre het effect van de controle gebrekkig blijven.

Het enige voordeel dat nog blijft staan is dat openbare onzedelijkheid nu voorkomen kan worden. Het is echter nog een vraag of het nu *geheel* voorkomen zal worden. Doch boven hebben we reeds bewezen dat we hiervoor geen Campo nodig hebben. Dat dat probleem best anders kan opgelost worden. Als de overheid gewoon de wet toepast ......

Al bij al.

Alles bij elkaar moet een Campo Alegre op Aruba gezien worden, als een pracht gelegenheid voor meer ontucht, onder toezicht van dokter en politie, op een of twee bepaalde plaatsen ..

.... Dat is de rede waarom heel weldenkend Aruba hevig verontwaardigd is over de pogingen om ook hier een Campo Alegre op te richten. Een rekest is reeds naar de Gouverneur.

We zijn ervan overtuigd dat het bestuur op Aruba tot andere inzichten zal komen en rekening zal houden met de wens van allen die enkel en alleen het ware welzijn van het Arubaanse volk voorstaan.

M.

SHON A VEROORDEELD TOT *f* 250:—.

Gistermorgen vond de behandeling plaats van de strafzaak tegen Shon A Eman, die op 11 October 1949 het statenlid L. D. Gerharts met voorbedachten rade heeft aangevallen op het vliegveld Dakota door hem een klap in het gezicht te geven, waardoor de bril stuk sloeg en de heer Gerharts aan het linkeroog verwond werd.

Ook hier is tekenend de grote achterstand welke Justitie heeft, de behandeling vond n.l. bijna 11 maanden na het voorval plaats.

De officier van justitie van Veen hield requisitoir en ging maar niet dieper in op de verzwarende omstandigheid „voorbedachten rade", hetgeen neerkomt op opzettelijke mishandeling en concludeerde eenvoudige mishandeling, waarvoor hij anders een boete gevraagd zou hebben van *f* 25 tot *f* 75. Waar het een lid van de Staten betrof, dat aangevallen werd en de aanvaller een der voornaamste leiders is van een der politieke partijen vroeg de officier tenslotte *f* 500.— geldboete subs. 90 dagen.

Mr. Pekelharing legde *f* 250 subs. 50 dagen op. Tijdens de zitting trad Shon A provocerend op en wenste tenslotte niet in de beklaagde bank te zitten en nam plaas naast Marchena in de getuigenbank. De rechter liet dit passeren. Wil dit zeggen, dat de beklaagde bank in onmin is geraakt en zal worden afgeschaft?

Er werd geen hoger beroep aangetekend.

Rede van Minister Stikker te Flushing Meadows

New York. — De Nederlandse minister van buitenlandse zaken, mr. D. U. Stikker, heeft heden in de Algemene Vergadering der Verenigde Naties een rede gehouden.
Hij betoogde:

a) de vrees voor een ramp in de wereld is niet weg te nemen door een verandering van de statuten der Verenigde Naties. De toestand is ontstaan door ontrouw van de Sovjets aan de geest van het Handvest van San Francisco. De Sovjet-Unie heeft gebruikt gemaakt van de Kominform-partijen ten bate van het Russische imperialisme en ter ondermijning van het moreel.

b) De idealen van het Handvest zijn niet verwezenlijkt, doch de grote meerderheid is samen in actie gekomen tegen de misdadige aggressie in Korea. Indien de gelegenheid tot ingrijpen voorbij gegaan was, was het de Verenigde Naties vergaan als de Volkenbond met de agressie in Mandsjoerije en Abessinië. Spreker bracht hulde aan de Amerikaanse soldaten.

c) De Sovjet-Unie tracht de Veiligheidsraad te verlammen door Korea te koppelen aan de Chinese vertegenwoordiging. De landen zijn vrij in hun individuele mening hierover. Het gevaar van Korea diende niet vergroot te worden door deze koppeling.

d) Minister Stikker steunde Achesons voorstel tot instelling van een strijdmacht der Verenigde Naties.. Door verschuiving van het zwaartepunt der onderhandelingen naar defensiestrijdkrachten voor handhaving van de vrede is het Atlantische Pact ontstaan met een evident defensief karakter.

e) Er bestaan positieve aspecten van de O.E.E.S. en het plan-Schuman, de Raad van Europa en het punt 4-programma van president Truman, dat Nederland met zijn speciale ervaring wil steunen.

f) De overdracht van de Indonesische souvereiniteit is een mijlpaal van de Verenigde Naties. Nederland steunt de toelating van Indonesië tot de Verenigde Naties.

PRINS STUDEERT SPAANS

Soestdijk. — In verband met de intensivering van zijn contacten met de Spaans-sprekende wereld in Amerika heeft Prins Bernhard sedert enige tijd de studie van het Spaans weer ter hand genomen. Prof. dr. C. F. A. van Dam, hoogleraar aan de Rijksuniversiteit te Utrecht, verschijnt geregeld op het paleis Soestdijk om voor de Prins en enkele leden van zijn gevolg college te geven in de Spaanse taal en letterkunde.

AGENDA

WEST-END: „That Midnight Kiss" Zaterdag om 19 en 21.15 uur, Zondag om 10.30 en 20.30 uur; „Rusty leads the way" Zondag om 16.30; „The Big Sombrero" om 18.30 uur.

CINELANDIA: „The Blue Lagoon" Zaterdag om 21 uur en Zondag om 20.30 uur; „Law of the Pampas" Zaterdag om 19 uur; „California Mail" Zondag om 18.30 uur.

ROXY: „The Sainted Sisters" Zaterdag om 19 en 21 uur, Zondag om 20.30 uur; „El Conde de Montecristo Zondag om 10.30 uur; „Last of the Warren" Zondag om 16.30 uur; „Savage Splendor" Zondag om 18.30 uur.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster De Lannoy, Weg naar Welgelegen 6, tel. 3893.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: Botica Excelsior, Herenstraat 4 tel. 2004 en Botica Central, Bredestraat 45 (O.), tel. 3281.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: **J. R. v. Geffen,** tel. 1189 (dag en nacnt).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, E. v. Vuurden van 7 — 15 uur, tel. 1193.

CURACAOS MUSEUM: „Exhibicion di nos arte", dagelijks: 10 — 12, 2 — 5 en van 7.30 — 9.00 uur n.m. (t/m 15 Oct.)

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Dit week-end kunnen wij benzine halen by: Dario Cardoze — Luna Park; H. C. Galmeyer — Cerito; Servicenter — Van Engelen; J. R. Elsevier — Gasparito; J.H. Jonckheer — St. Helena; H. J. Schotdelaar — Mundo Nobo; A. D. Capriles & Co — Oranjestraat; H. Winkel — Hendrikplein en J. Isa, Hato.

GENEESKUNDIGE DIENST: De dienst in het stadsdistrict en de Havendienst worden van Zaterdag 23 September 18 uur af tot Zondag 24 September 18 uur waargenomen door de gouvernements-geneeskundige M. Taytelbaum, arts Pietermaai 6-A, tel. 1750.

CUROM.

Zaterdag: 17.30 Muziek voor de jeugd; 17.50 Uitzending voor de Strijdkrachten; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel U biedt"; 20.15 „Jij en ik en de radio"; 22.00 Noord-Atlantica; 22.25 Nieuws en sluiting.

Zondag: 8.30 Katholieke Kerkdienst; 9.30 Zondagmorgenmelodie; 11.00 Prof. Mr. Dr. J. A. van Praag houdt een lezing in het Spaans; 11.30 Protestantse morgenwijding; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Brunswick Military Band; 13.00 Sluiting; 18.30 Uitzending voor de Katholieke Jeugd; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 Dinermuziek; 20.00 Nieuws in het kort; 20.03 Curom's culturele curiosa; 20.15 „De stem van Amerika"; 21.15 Caraibisch Overzicht; 21.30 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en sluiting.

P.C.J.

Zaterdag: 19.00 Nieuws; 19.20 Rubriek voor de Vrouw; 19.30 Populaire orkestwerken; 20.00 Nieuws; 20.05 Lex Vervuurt en zijn Zapacara; 20.18 Cabaretprogramma; 20.48 „Troise and his Banjoliers"; 21.03 Persoverzicht; 21.18 Avondgebed; 21.21 Sluiting.

AVROS (19 meter).

Zaterdag: 16.00 Kinderuurtje; 17.00 Maandagcent-actie; 17.15 Voor de jarigen; 18.00 R.A.O.'s verzoekprogramma; 18.40 Nieuws; 19.01 Bioscooporgel & Cowboy songs; 19.30 Plantenpraatje; 19.45 Dansmuziek; 21.00 Sluiting.

Zondag: 8.30 „The Lutheran hour" Nederlands; 8.45 Muziek; 9.30 Morgenwijding; 10.00 Muziek; 10.15 Ziekenuurtje; 11.00 Lunchmuziek; 12.00 Sluiting; 15.00 Hindostaanse Kunstvereniging; 15.30 Voor jarige Hindostani; 16.00 Klassieken; 16.30 Voor de jarigen; 17.15 Naar bed; 17.25 Muzikaal Allerlei; 18.40 Nieuwe Gramofoonplaatjes; 19.00 Dienst in de Grote Stadskerk; 19.15 Nieuws; 19.20 De Surinaamse Jeugdraad; 19.35 W. A. Mozart; 21.00 Weekoverzicht en sluiting.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN:

C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Weekend wacht van Zaterdag 18.30 tot Maandag 07.30 A. R. Th. Henze, tel. 2462, bij geen gehoor tel. 2400.

Personeel Afdeling:
23 en 24 Sept. J. J. A. v.d. Burg, Koninginnelaan 9 tel. 2272.

Materialen Afdeling:
23 en 24 Sept. H. A. Schaafsma; JD Ficusweg No. 19, tel. 4326.

C.S.M.

Rederij:
23 Sept. P: W. K. Zuiderent, tel. 2950.
24 Sept. P. J. Hesper, tel. 2710.

Scheepsagentschap:
23 Sept. 00.00 — 08.00 A. Bloemink, tel. 2288; 08.00 — 18.00 kantoor, tel. 2458/2551.

23 Sept. 18.00 — 24.00 J. Allebe, tel. 2099; 24 Sept. 00.00 — 24.00 J. Allebe, tel. 2099.

Dok Afdeling:
23 en 24 Sept. J. Grasman tel. 2228

BIOSCOOP: Zaterdag: „Neptunus Daughter"; Zondag „House of Strangers". Toegang boven 16 jaar.

GENEESKUNDIGE DIENST: 23/9 (12.30) — 25/9 (07.30): Dr. de Loos, tel. 4232, bij geen gehoor, tel. 2409.

VERGEEF EN VERGEET.
(Bond Zonder Naam)

Ons feuilleton

Mysterie B-29

„Goeden avond, heren", zei 'n gedempte stem.

De bende boog als een man, de drie bij het vuur stonden op en gingen opzij, om plaats te maken voor hun leider.

Met een kort knikje ging de Squid op de haard toe, en ging er met zijn rug naartoe staan.

Zeven paar nieuwsgierige ogen waren op hem gevestigd.

Rustig stak hij zijn handen in zijn zakken en keek hen aan.

Sommigen keken elkaar aan. Er hing iets vreemds in de lucht.

En dat was zo.

Plotseling klonk van buiten het huis het snerpend geluid van een politiefluit. Als de bliksem sprongen ze zeven op het raam toe.

„Handen omhoog!" riep de Squid en veertien armen gingen de lucht in, toen de zeven anderen, zich omkerend, in twee pistoollopen keken.

Plotseling werd de deur opengesmakt en een hoofdagent van politie kwam naar binnen stormen.

„Geknipt", zei hij, met een voldaan glimlachje; en zes agenten vulden nu het vertrek.

De zeven gevangenen stonden als versteend.

Nog meer politie kwam naar binnen, totdat het vertrek geheel, bijna onaangenaam druk, gevuld was.

De Squid zette zijn masker af met een zucht van verlichting en een van de zeven, die blijkbaar een Amerikaan was, barstte los.

„Elveden!" riep hij uit. „Dus jij ben 't jakhals!"

De inspecteur glimlachte vriendelijk.

„Kijk of ze wapens hebben", beval hij, „en neem hun maskers af".

In vijf minuten tijd stonden de zeven mannen op een rij voor de inspecteur, ontwapend, zonder maskers en met handboeien aan.

De hoofdagent overhandigde Elveden de maskers.

Elveden, nog steeds glimlachend stak zijn revolver in zijn zak en keek de rij langs.

„Een mooie vangst", zei hij.

„Dat is Peter Staverton, geloof ik", vervolgde hij, „een heer en soms een inbreker". Toen keek hij naar de tweede in de rij. Aha, onze vriend John, de butler, mompelde hij vriendelijk. Toen keek hij naar de Oosterling. „Zo, zo, Maharadjah, jij had beter in Indië kunnen blijven, vind je ook niet. En jij Slim, wat ben jij in slecht gezelschap geraakt. Dat zijn Joch en Scapy en dat .... ja, ja, dat is onze graaf. Hoe staan de zaken, graaf .... nogal .... eh ....?"

Het aristocratische gelaat van de Fransman bleef onbewogen.

„Neem die hele bende vlug mee naar de wagen", beval Elveden tenslotte. „Ik weet niet juist, hoeveel tijd we nog over hebben. Ik heb jou nodig en nog vijf anderen".

De hoofdagent salueerde en gaf zijn mannen een bevel, die twee aan twee, telkens met een gevangene tussen hen in, aftrokken.

Elveden nam het masker van de Squid en zette het achter een van de rieten stoelen.

Toen hij zich omkeerde, stond Freddie Leicester in de deuropening.

„De hele kliek geknipt?" vroeg hij.

Elveden knikte.

„Tot zover is alles dus als gesmeerd gegaan", zei Freddie. „Ik dacht wel, dat hier een goede plaats zou zijn".

Hij keek op zijn horloge:

„Ik ga er maar weer eens tussen uit", zei hij. „Hij kan elke minuut komen en hij wil de plechtige ontvangst niet graag bederven".

Elveden sloeg hem nauwlettend gade.

„Waarom mengt u zich eigenlijk hierin", vroeg hij.

„Dat doe ik niet", antwoordde Freddie, „ik ga er uit. Ik houd niet van gewelddadigheder."

Hij ging op de deur toe, maar Elveden hield hem even terug.

„Uw geheimzinnige bewegingen bevallen me toch niet al te best, mijnheer Leicester", zei de inspecteur. „Me dunkt, u moet daar een verklaring van geven".

Freddie haalde de schouders op.

„Is het u niet opgevallen", zei Fredie, „dat onze vriend de Squid van het zolte nat houdt, en dat hf deze plaats van bijeenkomst met opzet koos?"

„Die reden gaf je me twee dagen geleden?"

„Juist", zei Freddie. „De zee zou 'n mooie weg voor hem zijn, om over te ontsnappen. En vraag me nu niet meer, hij is geen Kanaal-zwemmer".

„Je bedoelt dat er ergens een jacht of een boot ligt", vroeg Elveden. „Het is mogelijk, maar ik garandeer je, dat hij er geen gebruik van zal maken".

„Hij is wel aan andere dingen ontsnapt", zei Freddie. „Gebruik nou je verstand. Ik heb je een goede aanwijzing gegeven omtrent dit landhuis, en ik geef je er nu weer een. Laat mij hier maar wat rondwalen in de buurt. Het kan heus geen kwaad".

De inspecteur haalde de schouders op.

„Zoals je wenst", zei hij onwillig, „maar het is vergeefse moeite. Als die man eenmaal een voet hier gezet heeft, dan heb ik hem — stevig. En ik wil zo weinig mogelijk kans van mislukking lopen. Het gaat nog om iets meer, dan wat gestolen diamanten."

Onwillekeurig ging zijn hand naar de zak, waarin de brief stak van den commissaris.

Hij glimlachte. Hij voelde er niets voor, zich de kans te laten ontemen, die „paar juwelen" terug te krijgen .... en daarbij een zeker document een geheimzinnigen brief, omtrent welken de instructies van zijn superieur zeer duidelijk waren.

„Ja, het gaat nog om heel wat anders", zei Freddie onverschillig.

Bij deze woorden schoot de inspecteur nog iets te binnen.

„Ik weet het niet", zei hij „maar ik heb zo'n idee, dat jij meer van die zaak afweet, dan de eerste de beste buitenstaander".

„Freddie grijnsde en stapte achteruit.

„Ik ben blij dat je daar eindelijk ook achter komt",

„Ik heb al wel eens zo half gedacht ...." begon Elveden, maar hij zei het ook maar half, want de deur was dicht.

Een paar ogenblikken stond de inspecteur besluiteloos, toen ging hij op de deur toe, deed die open en trad naar buiten.

Freddie was nergens te bespeuren.

Hij ging terug in de kamer en dacht nog na, toen de hoofdagent met zijn vijf mannetjes terugkwamen.

De zes mannen trokken de kleren van de bendeleden aan en de hoofdagent bood de inspecteur het costuum van de Amerikaan aan.

„Doe de maskers voor", beval Elveden, en hij, ontdeed zich haastig van zijn zwarte pak en handschoenen.

Toen allen gekleed waren, beval hij de anderen, hun plaats in te nemen, terwijl hij zelf bij een van de ramen ging staan.

„Wij moeten dit spel tot het einde toe uitspelen", zei hij. „Zolang totdat hij ons vanzelf aanwijst, waar alles verborgen is. Denk er ook om, dat je het woord „present" in Morse seint door op de tafel te kloppen, als hij een nummer noemt. Jullie weet, wat ik op het bureau gezegd heb".